

Latnik

je zgornjevipavski časnik

AJDOVŠČINA 7. JULIJ 2010 ŠTEVILKA 102 6235 IZVODOV CENA 0,00 €

RADIO

Tisoč obrazov, eno srce

Latnik na SP 2010 v Južni Afriki

18

klepet

Neža Žgur - mlada skladateljica in dirigentka iz Lož

8

šport

Lucija Krkoč 5. na EP

19

Otroško igrišče za praznik

Dolga Poljana, 3. julija – Dolgopoljci so obeležili svoje peto uradno praznovanje krajevnega praznika. Domala ob vsakem praznovanju se veselijo kakšne nove pridobitve in tako je bilo tudi tokrat. V športnem parku Martinše so namreč predali namenu povsem novo otroško igrišče, ki so ga uredili s prostovoljnimi delom.

11

Ob letalih – tudi bob

Ajdovščina, 1. julija - V pipistrelavi Vizionarni se je predstavila ekipa Lucifero sportsteama, ki združuje športnike nekaterih adrenalinskih zimskih športov, kot so sankanje, skeleton in bob.

lahko prispevajo k napredku tako opreme kot tekmovalcev. Tudi razvojniki iz Pipistrela lahko svoje izkušnje iz aerodinamike, varnosti, materialov ter drugih rešitev, ki jih s pridom uporabljajo pri gradnji vrhunskih letal, uporabijo pri konstrukciji - prvega na slovenskih tleh narejenega boba. Z njim naj bi se v svetovni vrh prebila ženska posadka boba dvoseda, ki ima za zdaj le eno članico - Urško Dolinar. Luciferosports team ima vizijo postaviti še moško posadko, obema pa bo glavni cilj - olimpijada v Sočiju čez štiri leta.

Nekaj vtisov o letošnji olimpijadi sta z obiskovalci Pipistrelave Vizionarne delila tudi slovenska olimpijca Anže Šetina, ki je v Vancouveru nastopal v skeletonu, in Domen Pocič, ki je tekmoval s sankami. Po olimpijski progzi se je potem z bobom, seveda virtualno, 'spustilo' kar nekaj parov.

ep

Ti športi pri nas niso posebej na očeh javnosti, zato jih kanijo bolj približati ljudem. Najboljša pot

so nedvomno odmevni dosežki na tekmovalnih, zato so k sodelovanju povabili tudi strokovnjake različnih panog, ki

Slovenija odprta za umetnost

Čopič se v naravi obnaša drugače!

Sinji vrh, od 28. junija do 3. julija - Na domačiji Irme in Hieronima Vidmarja je potekala tradicionalna likovna kolonija z naslovom 'Slovenija, odprta za umetnost'. Temelje ji je že pred 18. leti postavil priznani primorski slikar Klavdij Tutta, zadnja leta pa sta organizacijske vaje prevzela v roke Polona in David Ličen iz Ajdovščine.

Letos je na Sinjem vrhu ustvarjalo 21 likovnikov, pri čemer je bil tokrat poudarek na poljskih umetnikih. Udeleženci so se lahko v ateljejskih prostorih in v idili narave prepuščali ustvarjalnemu miru in novim inspiracijam. Svoje likovne pripovedi in izpovedi so izražali v akrilnih, oljnih in mešanih tehnikah, kot tudi v kiparstvu, instalaciji, fotografiji. Že lani so vpeljali v kolonijo novost - strokovna

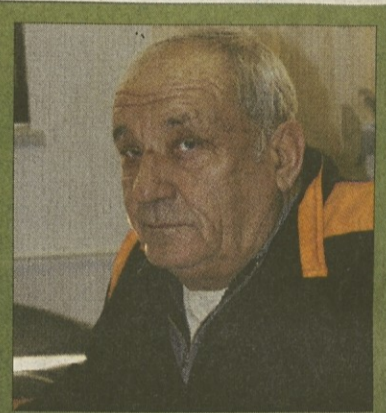
predavanja in pogovor v obliki okrogle mize dajejo srečanju značaj simpozija in predstavljajo novo etapo v tradiciji likovne delavnice. Tako je na eni od njih Tomaž Gorjup govoril o sliki in njeni narejenosti, na drugi pa je o 'drugi naravi' govoril Jurij Selan.

Da bi stvaritve umetnikov že med samo kolonijo približali javnosti, so dela malega formata v četrtek zvečer postavili v galeriji Lične hiše, uradno odprte pa so v toplem večeru opravili kar na dvorišču (na fotografiji). Umetnike

in njihova dela je predstavila likovna kritičarka Anamarija Stibilj Šajn, sicer umetniški vodja simpozija. Ugotovila je, da se v teh delih čuti, da so nastala izven ateljejev, kjer so umetniki običajno v svojem svetu, na Sinjem vrhu pa vlada drugačno ozračje, narava jim predstavlja nov izziv, veliko se tudi družijo in pogovarjajo med seboj, izmenjujejo izkušnje, kar se potem v delih tudi odraža. Anamarija Stibilj Šajn je dela letošnjih udeležencev še podrobneje analizirala na tradicionalnem dnevu odprtih vrat ob zaključku prireditve na Sinjem vrhu, ki ga je v prijetno druženje umetnikov in obiskovalcev povzdignila še glasbena zasedba Vsakič drugače.

Iz sinjevrškega ateljeja se bodo ustvarjena dela podala na promocijsko pot po galerijah (Sežana, Idrija, Radovljica, Gorica).

ep

Nekomu so še dlake napoti

Na tem mestu sem v prejšnjem Latniku prebral uvodnik Mitje Tripkovića, prejšnji teden pa polstranski odgovor občinske uprave nanj v Prepihu. Ko sem se prebil skozi naštevavanja projektov in opisovanja postopkov, sem se zopet vprašal: »Je občina dobila tisti milijon in pol za gasilce ali ne?« Očitno ne. Bojda zaradi Hrvatov ali nekaj podobnega.

Stara kmečka pamet - je mizarju lahko ali težko narediti okno s polkni, je kiparju mar lahko izklesati kip iz kamna in mar znajo vse gospodinje speči hlebec kruha? So mizarji in kiparji, ki znajo, in so tudi gospodinje (predvsem mlajše), ki ne znajo. So ljudje, za katere lahko rečemo, da so 'od fohe' in so tisti, ki so jim še dlake napoti. Človek je za svoj poklic namreč poklican. Pokličte ga notranji vzgib, že med delom sluti veselje in srečo, ki ga čakata po uspešno opravljenem delu. Zanj rečemo, da je človek poklica. Da svoje delo opravi, navkljub dlakam ... Da realizira. Udejanja!

Kot upokojenec in bivši prosvetar si niti ne predstavljam, kaj je milijon in pol evrov. Si znam pa predstavljati, kaj pomeni obrok kredita. Najbolje je, da ga čim prej plačaš in ravno tako čim prej pozabiš. Da je tista grenka bolečina, da si že porabil nekaj, česar še nisi zaslužil, čim prej mimo. Ta bolečina bi morala biti v tem primeru še večja, saj se najema kredit za nekaj, kar bi lahko nekdo drug upravičeno plačal namesto nas in bi mi lahko porabili ta denar za vse kaj drugega - za otroke v vrtcih, šolah, za računalnike za tiste, ki si jih ne zmorejo privoščiti, navsezadnje tudi za knjige.

Zato dam Tripkoviću prav - na odgovorna mesta naj pridejo odgovornejši ljudje.

P. s.: V soboto, 3. julija, smo imeli upokojenci letno veselico na Nanosu. Povabili smo tudi župana Marjana Poljska, ki se je vabilu odzval. V prostem programu je veselo zaplesal tudi na 'podlago' dveh italijanskih pesmi (Dall Trieste in La mulla del Parenzo). Se je mar kot kleni narodnjak spozabil ali pač doumel, kakšnega kozla je ustrelil s svojo okrožnico osnovnim šolam, v kateri odsvetuje petje angleških pesmi? Angleži so bili celo naši zavezniki, Italijani povečini okupatorji. Narobe svet - angleško ne smemo peti, po italijansko lahko plešemo ...

Andrej Curk

Vipavski občinski praznik

»Majhno je lepo!«

Zemono, 24. junija – Slovesnost ob Vipavskem občinskem prazniku je bila po tradiciji v križni dvorani dvorca Zemono. Uvodoma je goste, med katerimi je bila tudi vipavska poslanka Eva Irgl, nagovoril župan mag. Ivan Princes in preletel dosežke občine v zadnjem letu:

Rožanec s svojim prizadevanjem in osebno noto potrjuje misel: »Vse velike stvari v življenju se zgodijo, ker nekdo naredi več kot bi moral.«

Plaketo občine za leto 2010 je prejel Janko Gnjič, ki se je pred skoraj tremi desetletji z družino iz Švice priselil v rojstni kraj svoje soproge, v Podnanos, kjer je kmalu začel z graversko dejavnostjo. V vseh teh letih je vedno dobrodušno priskočil na pomoč, tako društvom v domači krajevni skupnosti kot tudi ostalim z območja občine. Skorajda ni prireditve in ne obletnice, da Janko ne bi pristopil k izdelavi plaketa, značka, medalje, skratka z vsem, s čimer lahko 'graverska roka' društvom prihrani marsikateri strošek. Poleg tega je Janko Gnjič aktiven član Prostovoljnega gasilskega društva Podnanos, Društva upokojencev Vipava in Polharskega društva Nanos - Podnanos.

od sebe najboljše, kar ste zmogli. In danes se, tako kot vsako leto 26. junija, s ponosom in hvaležnostjo spominjamo vašega poguma, odločnosti in solidarnosti. Danes je torej tudi praznik medčloveških vezi, ki se odražajo v pravi luči, ko je zares težko,« je dejal dr. Gantar.

Vipava je eden tistih slovenskih krajev, ki nosi v sebi pečat posebnosti in nepovljivosti. Tisočere podobe narave, skrivnostnost gradov in dvorcev, posejanih po Vipavski dolini, so spomeniki zgodovine in priložnost za sodoben, trajnostno naravnani gospodarski oziroma družbeni razvoj: »Za ta lep kraj bi lahko veljalo znano reklo: "Majhno je lepo". Tudi iz tega, verjamem, boste tudi v prihodnosti znali ustvariti svoje konkurenčne prednosti,« je govor zaključil dr. Pavel Gantar.

Na slovesnosti so seveda podelili tudi letošnje občinske nagrade. Najvišje priznanje je prejel polkovnik Miran Rožanec, poveljnik Centra za usposabljanje Vipava, ki poleg vodenja centra vseskozi skrbi za ohranjanje vezi med Slovensko vojsko in lokalno skupnostjo. Tako poteka zgledno sodelovanje s Civilno zaščito občine Vipava, Center je namreč nudil neprecenljivo pomoč v obdobju decembrskih poplav v letu 2009 in ob orkanski burji v začetku letošnjega leta. Sožitje z območjem pa se krepi na način povezovanja pripadnikov vojske z društvi in ustanovami, opazna pa je udeležba pri organizaciji čistilnih akcij. Od človeka je odvisno, kako se posamezno inštitucijo vodi, kako se leta angažira, koliko »da od sebe«, bi lahko po domače rekli. Polkovnik Miran

Ob koncu šolskega leta odprli šolo

Slovo ravnatelja

Otlica, 21. junija - Večnamenski prostor otliske šole je bil pozno popoldne nabito poln, saj so slavnostno odprli nove pridobitve na šoli, kot so nova telovadnica, dodatni prostori, pa tudi nova streha z izolacijo in ogrevanje na plin. Prireditve so v celoti oblikovali domači učenci, ki so ob petju po tradiciji odigrali več skečev in z izvirnimi domislicami nasmejali občinstvo.

Čeprav je bilo slovesno odprtje prenovljene šole, tik preden so učenci dobili spričevala, pa so otliski šolarji šolsko leto začeli in oddelali že v temeljito prenovljeni stavbi. Čez poletje so namreč zaključili energetske sanacije stavbe, ki je tudi na zunaj bistveno spremenila videz. Z novo toplotno izolacijo je dobila novo streho in fasado, zamenjali so tudi vsa okna. Do prvega šolskega dne so končali še vsa zaključna dela v dveh učilnicah, ki so ju morali predelati zaradi dozidave telovadnice. Kotlovnico na nafto je zamenjalo plinsko ogrevanje. Nato so se posvetili še telovadnici z osnovnim vadbenim prostorom, ki obsega 600 m² (odbojarsko igrišče nižje stopnje). Decembra so bila dela končana in uspešno prestala tehnični pregled, le na opremo so še morali počakati.

Otliska šola ni niti stara, zgrajena je bila pred natančno 30 leti. Na tokratni slovesnosti seveda ni manjkalo tedanjih učencev, zdaj že zrelih mož, ki so se spominjali za tiste čase sodobne, celo drzno oblikovane šole, ki je bila kot edina v občini vključeni v tedanji eksperiment COŠ – celodnevne osnovne šole. A kaj kmalu se je izkazalo, da ja za Goro neustrezno izolirana in energetske potrebe, še posebej je toplotno pozimi 'pobiral' visok večnamenski prostor, v katerem so tako jedli kot telovadili, z uvedbo devetletke pa ji je zmanjkalo še nekaj prostorov.

Zdaj teh težav ne bo več, saj so s prenovo zagotovili vse manjkajoče površine

za pouk. V telovadnici je tudi galerija za gledalce, ki je s stopniščem povezana z glavnim vhodom v telovadnico, neposredno iz garderob pa je dosegljivo tudi zunanje asfaltirano rokometno igrišče.

Govorci so poudarili, da bi prenovljena šola morala zadoščati potrebam vsaj še naslednjih 30 let, nedvomno pa veliko pomeni tudi za kraj in celo Goro. Šolske prostore je blagoslovil otliski župnik Matej Kobal. Od Otlice pa se je poslovil tudi ravnatelj Rajko Ipavec, ki odhaja na zavod za šolstvo, njegovo mesto na šoli pa bo še nekaj časa nezasedeno, saj se na prvi razpis za ravnatelja ni prijavil nihče en sam kandidat ali kandidatka.

E. Pelico

* izvrstne pice iz krušne peči
 * specialitete italijanske kuhinje
 * več vrst testenin
 * jedi z žara
 * torte po naročilu
 * pivo domače proizvodnje
 * kosila
 * mala kosila
 (glavna jed, solatni bar)
 * vsak dan sveže slaščice briosi, piškoti, ...

URNIK:
 VSAK DAN
 od 07.00
 do 23.00 ure

Gold Club

Vabljeni!

Dan državnosti na Predmeji

Predmeja, 25. junija – Dan državnosti na Predmeji je zaznamovalo trojno dogajanje - najprej je bila slovesnost pri grobnici padlih, potem še pri spomeniku padlim pri 'hotelu', osrednja slovesnost ajdovske občine ob dnevu državnosti pa je bila še v šotoru društva Gora na Rupi. Veliko je bilo slavnostnih besedi in seveda strumnega petja.

Območno združenje borcev za vrednote NOB Ajdovščina – Vipava je pri grobnici padlih pripravilo tradicionalno slovesnost. V grobnici ležijo posmrtni ostanki kar 367 – borcev, znanih in neznanih, ki so na obronkih Trnovskega gozda, po tematskih grapah in sončnih jasad, žrtvovali svoja mlada življenja. Prihajali so od vsepovsod, tudi iz drugih držav in celo iz daljne Rusije. »Le kaj je gnalo te ljudi, da so se priključili NOB?« se je spraševal slavnostni govornik, polkovnik Slovenske vojske Emil Velikonja, s Predmeje doma. »Samo en odgovor je mogoč – pomagati osvobodilnemu gibanju do končnega poraza fašizma in nacizma. In mnogi so ostali tu za vedno.« Grobnice in spomeniki, posejani tudi drugod po planoti, ostajajo in so simbol upora, nemo pričajo, da je na Primorskem že v takratni italijanski

državi delovalo partizansko gibanje z enim samim ciljem – osvoboditvijo narodnega ozemlja: »Primorci smo imeli srečo. Bili smo na strani koalicije, ki je svet rešila nacizma in fašizma – bili smo na pravi strani! Primorski borci

so prisegli domovini in patriotizmu s svojimi dejanji, hrabrostjo in domoljubjem.« je poudaril Emil Velikonja, ki je najbrž nekaj podobnega čutil tudi sam, ko je (skupaj s svojimi tremi brati) odigral pomembno vlogo v osamosvajanju Slovenije. Kulturni program so oblikovali učenci otiške šole pevke iz Društva podeželskih žena Predmeja.

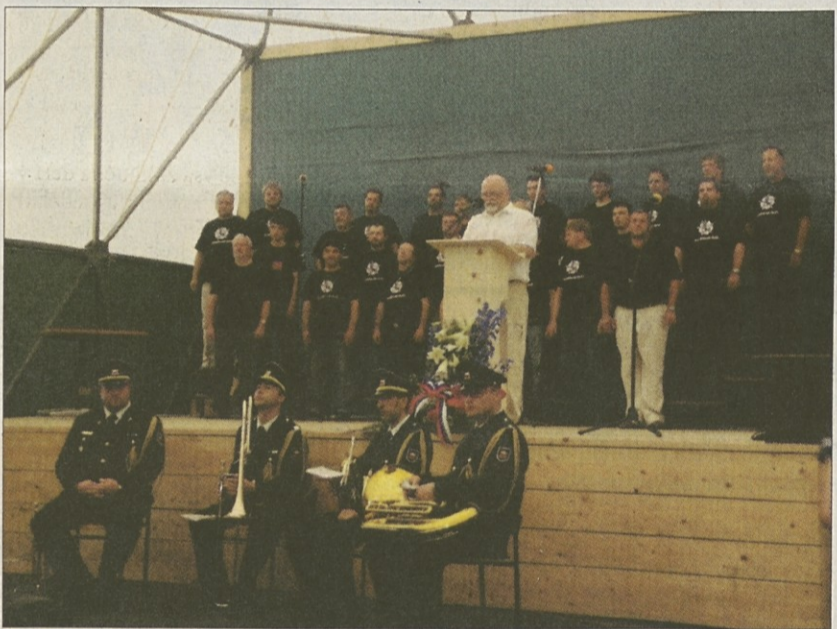
Ob poti v Tih dolino so se zbrani ustavili še pri spomeniku padlih pri Hotelu, kjer so ob krajšem programu položili vence.

Pred nekaj leti so tradicionalni borčevski slovesnosti 'dodali' še praznovanje Dneva državnosti za ajdovsko občino. V šotoru športnega parka društva Gora na Rupi je tako v poznem popoldnevu zadonela pesem moškega zbora Srečko Kosovel pod vodstvom Matjaža Ščeka, zbrane je pozdravil Božo Novak, predsednik Območnega združenja borcev za vrednote NOB Ajdovščina – Vipava, župan Poljšak pa je nato govoril o slovenski ustavi, v kateri ni nikjer omenjeno, da je Slovenija kapitalistična država, torej omogoča tudi obliko novega socializma. Slavnostna govornica dr. Maca Jogan je v (pre) dolgi analizi dogodkov, ki so pripeljali do državnosti, presenetila s tezo, »... da so stranke zmagovitega

lizma in pretečega vojaškega nasilja,« in sicer za rušenje »... socialističnega sistema in v tem okviru tudi za odpravo vseh njegovih pridobitev, ki zadevajo človekove socialne pravice: možnost zaposlitve, človeka dostojni pogoji dela, možnosti izobraževanja, solidarnost in vzajemnost.«

Za glasbeno kuliso sta poleg koso-velovcev poskrbela še trobilni kvintet Slovenske vojske in mladinski pevski zbor Osnovne šole Šturje, ki je pod vodstvom Igorja Hodaka občinstvo

Demos v skladu s svojo politično močjo 1991 zlorabile resnično hrepenenje večine ljudi po samostojnosti in odporu do naraščajočega velikosrbskega centra-

presenetil tudi s skladbo Vstajenje Primorske.

E. Pelicon, foto Nevenka Vidmar, Tjan Šen

Borut Koloini za župana

Ajdovščina, 30. junija - Po Borisu Ježu je kot drugi uradno kandidato za župna na letošnjih volitvah najavil Borut Koloini, ki bo kandidiral za stranko Zares. Na tiskovni konferenci je predstavil svoj program. Ob njem sta bila predsednik občinskega odbora stranke Zares Kristjan Markovič in sekretarka Lili Vidrih (na fotografiji).

Markovič je uvodoma opisal delovanje odbora stranke Zares, ki se je po ustanovitvi konec leta 2008 osredotočalo na krepitev lastnih vrst, tako da bodo lahko v vseh volilnih enotah nastopili s svojimi kandidati. »Za zaresno stranko se spodobi, da ima tudi svojega županskega kandidata. V predvolilni tekmi postane stranka s svojim kandidatom bolj prepoznavna, Borut Koloini pa je dobra izbira,« je dejal Markovič.

»Razvoj Občine Ajdovščina je šel v zadnjih letih v smeri podpiranja malih gospodarskih subjektov, s katerimi smo nadomestiti velike gospodarske družbe, ki so nosile razvoj in socialno varnost v časih prejšnjega sistema. Naloga je le delno uspela, saj smo kljub temu izgubili veliko izobrazbeno zahtevnejših delovnih mest in predvsem delovnih mest v razvojnih oddelkih prejšnjih velikih podjetij. Število dnevnik migrantov, torej tistih, ki se vsak dan vozijo na delo v druge občine, in njihova izobrazbena struktura to trditev potrjuje. Z dnevnimi migracijami in spremenjenimi delovnimi urniki se slabšata družbeno in

družabno življenje,« je predstavitev svojega programa začel Koloini. Prepričan je, da bo morala občinska politika, ob spodbujanju malega gospodarstva, vložiti še več navora v terciarne dejavnosti: »Podpirali bomo ohranjanje podružničnih šol in manjših oddelkov predšolske vzgoje na obrobju občine, ki zagotavljajo prijazno in varno učno okolje otrokom in lajšajo skrb mladim družinam. To mrežo bomo dopolnili z boljšimi prostori za glasbeno šolo in več športnimi programi za otroke.«

Razvoj turizma v Občini Ajdovščina zahteva povečanje prenočitvenih zmogljivosti, da bodo gostje lahko ostali pri nas več dni in si ogledali naše naravne znamenitosti in izkusili kulinarčno ponudbo: »Obnova Vipavskega Križa z gradom in naseljen je že del občinskih načrtov in uresničenje zamisli ni bilo še nikoli tako blizu. Jasno je, da moramo naselja obnavljati predvsem zaradi prebivalcev, ki živijo v njih, turistična ponudba, ki se razvije na tej podlagi, pa je dodana vrednost življenja v zanimivem kraju.«

ep

Nagrade v Vipavo in Ajdovščino

V okviru kmetijsko - živilskega sejma AGRA v Gornji Radgoni so izpeljali mednarodno ocenjevanje mleka in mlečnih izdelkov. Sodelovalo je 24 podjetij iz Slovenije, Hrvaške, Avstrije in Nemčije s 142 izdelki.

Njihovo kakovost je preverila strokovna komisija, ki je bila prijetno presenečena nad kakovostjo ocenjenih izdelkov, zato je tudi podelila več nagrad kot običajno. Veliko je bilo tudi novih izdelkov. Medalje za mleko in mlečne izdelke, kot so siri, jogurti, skute, maslo in sladoledi, so prejeli tudi primorski predstavniki - največ vipavska mlekarja, ki je svoje vitrine obogatila s kar petimi velikimi zlatimi medaljami, dodala pa je še štiri zlate ter sedem srebrnih.

Prav tako se je dobro odrezalo podjetje Incom iz Ajdovščine, ki je za svoje sladolede odneslo veliko zlato medaljo, poleg tega še po dve zlati in srebrni.

rl

Nova podoba in novi okusi iz Vipavske doline

Sveže
Zdravo
Naravno

Dobro vam je tako blizu.

FAMA – vzorčni primer uspeha s trdim delom

Vipava 19. junija – Na sobotno dopoldne smo bili priča, lahko rečemo, nadvse pomembnemu dogodku. Zasebno trgovsko podjetje Fama Vipava je praznovalo svoj dvajseti rojstni dan. Še posebej je ta dogodek pomemben, ker je to eno redkih trgovskih podjetij, ki mu je uspelo ne samo obstati, pač pa tudi napredovati, v konkurenci velikanov kot so Marcarator, Lidl, Spar, Hofer ...

S lavnostnega dogodka v Faminem centru v Vipavi se je udeležilo zelo veliko povabljenih, še več pa je bilo zvestih kupcev Fame. Začetek uspeha sega v leto 1990, ko sta se Aleksander Trebovc in Aleksander Lemut, oba zaposlena v ajdovskem Fructalu, odločila, da poskusita nadaljevati v svojem trgovskem podjetju. Začelo se je z diskontno trgovino na Vojkovi ulici v Vipavi, kjer se jima je pridružila še soproga Leonida Lemut. Kmalu so odprli še veleprodajno skladišče v Vrhpolju, od koder so začeli oskrbovati gostince in zasebne trgovinice v dolini in tudi širše po Primorskem. Po dobrih desetih letih se je zgodil morda najbolj pogumen in odločen korak

– odprli so Nakupovalni center Fama v Vipavi, ki je danes med najsodobnejšimi trgovskimi centri v dolini. Prav spoznanje da so na pravi poti in da trdo delo obrodi sadove, je botrovalo temu, da ima danes Fama kar sedemnajst lastnih trgovin na Primorskem. Med pomembnejše prav gotovo sodijo marketi v Ajdovščini, Selu, Šempasu, Kanalu, na Colu, v Spodnji Idriji, Cerknem, Bukovju, Sežani, Vremskem Britofu, Vanganelu in v Zagorju. Iz svojega veleprodajnega centra pa oskrbujejo še več kot 500 kupcev po celotni Primorski. Kljub krizi, ki predvsem majhnim trgovcem nedvomno še otežuje delo, sem prepričan, da se tu zgodba Trgovskega

podjetja Fama ne bo končala. Preprosto zato, ker so z delom in odrekanjem vsem, posebej pa sebi dokazali, 'da znajo'.

Praznovanje, na katerem ni manjkala torta velikanka, s katero so se lahko posladkali vsi navzoči in ob drugih kulinaricnih dobrotah, se je praznovanje ob čestitkah in sproščenem klepetu zavleklo daleč v popoldne. Prav je, da našim zvestim bralcem predstavimo še povzetek razmišljanja direktorja podjetja Aleksandra Lemuta: »Dvajset let je dolgo obdobje v človeškem življenju. Prav tako je dvajset let dolgo obdobje v poslovanju podjetja. Pohvalimo se lahko, da so bila to leta neprestane rasti, ki je še pomembnejša, če se zavedamo, v kakšni konkurenci 'velikih' smo se borili za svoj obstoj in napredek. Za nami so leta trdega dela, ko smo se marsičemu morali odreči, ko smo vse, kar smo ustvarili, namenili v razvoj podjetja. Za vse doseženo gre zahvala predvsem vsem sodelavcem, ki razumejo, da trdo delo in odrekanje prineseta rezultate, zaradi katerih, kljub ne najboljšim časom, vedro zremo v prihodnost. Še posebej pa gre zahvala našim zvestim kupcem. Fama je in bo ostala primorsko in vipavsko podjetje, ki se bo še naprej trudilo svojim kupcem na policah ponuditi samo najboljše.«

Čestitkam ob visokem jubileju se pridružujemo tudi iz uredništva. Srečno, Fama!
Marjan Krpan

V sožitju z vodo

Podraga, junija 2010 - Krajanji Podrage so zadnje dni junija opravili obsežno prostovoljno akcijo čiščenja vodnega zajetja nad vasjo, ki čez leto služi za odvzem vode kmetom, poleti pa ponuja prijetno osvežitev.

Z izgradnjo večnamenskega vodnega zajetja leta 1996 je vas Podraga, tudi s pomočjo Ministrstva za okolje in prostor, uredila del struge potoka in s tem zagotovila vodo za primer požara, pa tudi vodo, ki jo krajanji v sušnih obdobjih zajemajo za zalivanje poljščin.

Ureditve jezusa za vasjo pa so zelo veseli tudi domači otroci in otroci okoliških krajev, ki tja radi prihajajo na kopanje. Zato je pravilno vzdrževanje in čiščenje jezusa ter njegove okolice še toliko pomembnejše, saj le - to zagotavlja neoporečnost in varnost.

Poplave leta 2009 so zajetje Mrzlega potoka nad Podrago poškodovale in zapolnile s prodrom in listjem. Domačini kljub več prošnjam pristojnim organom, niso uspeli pridobiti sredstev za čiščenje in odvoz nanosa. Zato se je svet KS odločil, da čistilno akcijo organizira kar sam.

V njej je sodelovalo 46 krajanov. Najprej so očistili strugo potoka in oko-

lico zajetja, nato pa so s traktorji, ob pomoči ustrezne gradbene mehanizacije, odpeljali še nad 350 m³ proda in listja. Pomagali so jim tudi Gasilci PGD Podnanos, ki so z vodnimi črpalkami črpali vodo nad jezom in jo preusmerili pod zajetje. Tako je bilo delo lažje. Po končanem odvozu so gasilci zajetje tudi oprali, da je primerno za ponovno kopanje.

Trud je poplačan; vodno zajetje je urejeno in v njem zdaj otroci že veselo čofotajo. Tudi voda za primer požara ali hude suše je zagotovljena, saj je vodnatost Mrzlega potoka v zadnjih letih, kljub hudim sušam, zadovoljiva.

Kot pravi predsednik KS Podraga Ivo Krušec, so v vasi tudi tokrat dokazali, da med njimi še vejeta moč povezovanja in volja do skupnega dobrega, zato se za hvaljuje vsem, ki so k akciji pristopili. Posebno zahvalo pa bi radi izrekli tudi prostovoljnemu gasilcem iz Podnanosa.

P.K.

Žoge za uspešne učence!

Ajdovščina, 23. junija – Ob zaključku šolskega leta je ajdovski župan Marjan Poljšak priredil sprejem za osnovnošolce, ki so se še posebej izkazali pri svojem šolanju kot tudi v občolskih dejavnostih.

Na odru Dvorane prve slovenske vlade so se zvrstili učenci vseh petih šol ajdovske občine in Srednje šole Venio Pilon, pridruži-

li so se jim še mentorji in ravnatelji. Zraven so bili še gojenci Glasbene šole Vinka Vodopivca iz Ajdovščine, ki so na raznih tekmovanjih posegli po odmevnih priznanjih – ti so tudi poskrbeli za glasbeni program prireditve.

Učencinajvečje šole, Danila Lokarja iz Ajdovščine, so povsem zapolnili oder (na fotografiji) – toliko jih je bilo nadpovprečno uspešnih na različnih poljih delovanja, od mate-

matike do športa ali plesa. Med šturskimi učenci so bili seveda posebne pozornosti deležni zmagovalci kviza Male sive celice, za dobnavsko šolo je značilna bolj tehnična usmerjenost (čebelarstvo, ARG, orientacija ...), na Otlici tradicionalno dobro rišejo, na Colu pišejo ... skratka, pisana paleta dobrih in celo izjemnih dosežkov učencev in dijakov. Ker je bilo dogajanje ravno sredi svetovnega nogometnega prvenstva, še celo na dan tekme z Anglijo, so učenci za darilo prejeli – nogometne žoge!

ep

Barvana kritina

Korec

Lepa na pogled in preizkušeno dobra.

Korec je primeren za različne arhitekturne stile, od družinske hiše do velikih poslovnih objektov. Ne potrebuje dodatnih premazov ali zaščit in ob pravilni vgradnji zagotavlja visoko trajno vrednost objektov.

Goriške opekarne

www.go-oepkarne.si

zaključna zabavna prireditev
dnevi GORE 2010

PREDMEJA - TIHA DOLINA
NEDELJA, 11. JULIJ 2010

od 13.00 do 17.00

KRAVJA RULETA
BOGATI DOBITKI!

14.00 - DRUŽABNE IGRE

15.30 - NASTOP KOŠARKAŠKE SKUPINE

od 17.00 dalje

Glasbeni program
KINGSTONI

Prireditev bo ob vsakem vremenu - šotor!
Vabljeni!

Vstopnine ni!

GORA
DRUŠTVO ZA
OHRANJANJE
IN VARNOST
NARAVNE IN
KULTURNE
DEDIŠČINE

GORA

Pripoved izročila talov

Lozice, 18. junija – krajevna dvorana nekdanje šole ni mogla sprejeti vseh, ki so želeli spremljati predstavitve knjige Teje Fabčič iz Podgriča, v kateri je podrobno obdelala praktična vsa ledinska imena zemljskih parcel na območju Lozic, Podgriča in Otošč. Knjigo s 130 stranmi in bogatim slikovnim gradivom ter ustreznim zemljevidom je založilo domače društvo Zdravljica, s sredstvi iz evropskega programa Leader.

ne (Cerje, Leškovje, Čuk, Pasji rep ...), glede na zgodovinske dogodke (Babna dolina, Krivi potok ...).

Po teh kriterijih je Fabčičeva tudi razvrstila imena talov, potem ko jih je popisala in vsakemu med njimi določila izvor, skupaj z lastniki pa še dodala kakšno zgodbo. V knjigi je obdelanih natančno 133 talov, kar je pomenilo ogromno terenskega dela, prav toliko pa je zahteval tudi začetni, teoretični del – brskanje po katastrih, zgodovinskih virih, arhivu v Novi Gorici in Ljubljani (franciscejski kataster!).

V bistvu je knjiga nadgradnja diplomskega dela, ki ga je zagovarjala pred dve letoma na Filozofski fakulteti, smer etnologija. Pred diplomom je zanj porabila najmanj leto dni, po diplomu pa še eno leto. Na predstavitvi na Lozice je prišel tudi njen mentor prof. Vito Hazler, ki je dejal, da je Fabčičeva izbrala še ravno pravi čas, ko je izročilo med starejšimi domačini še živo, medtem ko med mladimi, ki se ne ukvarjajo več toliko s

kmetijstvom, nekatera ledinska imena počasi izginjajo iz uporabe.

»Ledinska imena oziroma imena talov me spremljajo celo življenje, sem pa jo z diplomom in sedaj še s knjigo nadgradila. Resda je bilo potrebnega veliko dela, toda bilo je zanimivo, posebno so me pritegnile zgodbe oziroma ozadja, po katerih so ledinska imena nastala,« je za Latnik povedala mlada etnologinja. Kakšen pa je bil sprejem pri vaščanih, saj je morala praktično k vsaki hiši? »Zelo dobro so me sprejeli, radi so priskočili na pomoč, še marsikaj zanimivega so mi zaupali, kar bi tudi veljalo kdaj drugič obdelati. Še posebej mi je pomagal Anton Mislej, ki je že sam zbiral ta imena in me je rade volje vodil okrog,« pravi Fabčičeva, ki se z diplomom etnologinje zdaj ozira po kakšni službi. Morda se ji bo izšlo in se bo lahko podala še v kakšno raziskavo, za katero je idejo dobila med delom za to knjigo ali pa so jo na predstavitvi predlagali vaščani sami. **ep**

Ideja o proučevanju talov na zgor-njem koncu Vipavske doline se je Teji utrnila pred petimi leti, ko je izdala brošuro, v kateri je obdelala hišna imena na tem območju. Pri tem se je srečevala z ledinskimi imeni, saj imajo tudi hišna imena pogosto korenine v ledinskih imenih.

S 'tali' na tem območju domačini poimenujejo parcele, vsak tal pa ima seveda tudi svoje ime, pa naj gre za njivo, pašnik, travnik, vinograd, gozd, pa tudi neplodne površine kot so grape, soteske in podobno. Imena so prebivalci neke skupnosti dodelili manjšim zemljepisnim enotam, da so se lažje orientirali v prostoru. Imena so lahko izpeljana iz reliefa (ravnine, doline, brda, žlebi ...), iz lege v odnosu na večje območje (Na robu, Podgora, Podgrič, Tam zada ...), glede na značilnost terena (Mlake, Loka, Močila, Kamniče, Goli vrh ...), glede na neko dejavnost, ki se je dogajala v bližini (Stopče, Trebež, Pogorišče ...), glede na lastništvo ali uživanje (Furlanov žleb, Mislejsko polje, Bežajev laz ...), glede na rastline in živali, ki so za ta tam značil-

Rockajmo ga vso noč

V soboto, 26. junija, se je v Avditoriju v Gorici zgodil zaključni koncert varovancev glasbene šole Roland, obenem je šlo tudi za dobrodelnost - namesto vstopnine že sedemindvajsetič goriška izpostava UNICEF - a pobira prostovoljne prispevke (tokrat za pomoč v potrebu prizadetem Haitiju).

Del ekipe Roland je bila zadnja tri leta tudi Viva M. Gantar iz Dobre. V Gorici je nabirala znanje v petju, igranju na saksofon, električno kitaro in flavto. V debelih dveh urah se je odvil glasbeni kolaž, ki nam je nudil sprehod od klasične do sodobne glasbe, pevci so žgoleli, bodisi na glasbeno matrico ali v spremljavi skupine, ki jo tvorijo varovanci. Poleg naštetih so se predstavili tudi pianisti, tolkalec ...

Na odru do zadnjega kotička in še čez polne arene je na saksofonu Viva odpihnila kulturno zimzeleno Gimme Some Lovin' - v originalu delo Britancev Spencer Davis Group, slišali smo verzijo iz muzikla Blues Brothers. Vrhunec večera in obenem tudi slovesa, vsaj za čas

počitnic, je bil na Dobravki Vivi, ki ji je s podporo glasbene skupine in pevskega zbora Roland, s klasiko rock'n'rolla I wanna rock and roll all night (ameriških rockerjev Kiss) uspelo spraviti na nogo celo areno goriškega Avditorija. Čestitke vsem mentorjem in varovancem glasbene šole Roland Gorica, bilo je nepozabno (več na www.scuolaroland.it).

Foto in tekst: Ksimeroni

Latnik
je gornjepovški časnik

Čas dopustov

Pomoč na domu

Včasih se zgodi, da še najbolj preproste stvari postanejo zapletene. Stvari, ki smo jih včasih naredili z lahkoto, ne zmoremo več. Takrat se lahko izgubimo v svoji tiski in samoti. Vsaka pomoč, družini ali posamezniku, v taki situaciji pomeni olajšanje, možnost lepšega, kakovostnejšega in umirjenega življenja.

S tem namenom na Centru za socialno delo Ajdovščina že 12 let izvajamo službo pomoči na domu. Pomoč na domu je strokovno organiziran in voden proces praktične pomoči posameznikom na njihovem domu, ki osebam vsaj za določen čas nadomesti potrebo po institucionalnem varstvu v zavodu, drugi družini ali kje drugje. Namenjen je občanom in občankam občine Ajdovščina, ki so stari nad 65 let, imajo status invalida, kronično bolnim osebam in hudo bolnim otrokom, ki se ne morejo oskrbovati in negovati sami, njihovi svojci pa take oskrbe ne zmorejo ali zanje nimajo možnosti.

Storitev pomoči na domu se začne na željo uporabnika ali svojcev in se prilagodi potrebam vsakega posameznika posebej ter obsega:

- gospodinjstvo pomoč, ki zajema pripravo ali pripravo enega pripravljene obroka, nabavo živil, osnovno čiščenje bivalnih prostorov, postiljanje,
- pomoč pri vzdrževanju osebne higiene, kar pomeni pomoč pri umivanju, oblačenju in slačenju, hranjenju, opra-

vljanju osnovnih življenjskih potreb in vzdrževanju in negi osebnih ortopedskih pripomočkov in

pomoč pri ohranjanju socialnih stikov, kar pomeni vzpostavljanje socialne mreže z okoljem, sorodniki, spremljanje po nujnih opravkih ...

Storitve opravljajo strokovno usposobljene socialne oskrbovalke. Imajo potrebno predpisano izobrazbo in ustrezna dodatna znanja, pridobljena po verificiranem programu.

Omenjeno službo izvajamo skozi celo leto. Velikokrat pa je lahko naša služba tudi v pomoč in olajšanje skrbi za svojece, v času zaslužnega dopusta, ko naša služba pa v odsotnosti poskrbi za njihove najdražje, saj se je možno odločiti za pomoč tudi samo za določeno obdobje.

Center za socialno delo Ajdovščina izvaja pomoč na domu v naslednjih krajevnih skupnostih: Ajdovščina (desni breg reke Hubelj), Predmeja, Otlica, Lokavec, Vipavski Križ, Male Žablje, Plače, Vrtovin, Selo, Črničje, Ravne, Dobravlje, Brje, Batuje, Gojače, Malovše, Skrilje, Stomaž.

Za vse informacije o pomoči družini na domu se lahko obrnete na Urško Ličen, ki vodi in koordinira storitev pomoči družini na domu na Centru za socialno delo Ajdovščina v času uradnih ur (ponedeljek 8-12 in 13-15 ure, sreda 8-12 in 13-17 ure, petek 8-13 ure) na tel. 05/ 36 80 619 ali 031/ 671 336.

Urška Ličen

Samo da trava rase!

„FÜL HÜD NOV OKÜS!“

WWW.FRUC.SI

FRUC:
totalno küL

Bitka ob Mrzli reki

»Včasih se pa le zgodi, da zmagajo vsi!«

Zemona, 24. junija - Kulturno - izobraževalno društvo Teodozij iz Vrhpolja je na predpraznični večer ponovno omogočilo izlet v zgodovino in ponovno napolnilo zemonški grič z radovednimi gledalci od blizu in daleč. Ocenjujejo, da si je uprizoritev spektakla Bitka ob Mrzli reki ogledalo še več ljudi kot lani, morda tudi 9 tisoč.

izvedbi spektakla je sodelovalo okrog pet sto prostovoljcev.

Vsak je prispeval tisto, v čemer je najboljši; potrebovali smo različna znanja in sposobnosti in številni so pri pripravi na prireditev zares pustili velik pečat. Brez velikih in majhnih žrtev vsakega prostovoljca, prireditve ne bi bilo. Vsem gre zahvala za posluš in razumevanje, da prispevajo k promociji naše prelepe Vipavske doline.

Hvaležni smo tudi sponzorjem, ki so omogočili, da smo prireditev občinstvu ponudili Brezplačno,« je pisarju narekoval sporočilo za javnost cesar Teodozij oziroma predsednik društva Teodozij mag. Anton Lavrenčič.

»Iz prvotne ideje o prireditvi, ki je bila deležna začudenja in številnih dvomov, je zrasel dogodek, ki je presegel tudi naša pričakovanja in na katerega smo lahko ponosni tako organizatorji kot tudi vsi Vipavci,« je dodal, taktično pre-

bitko pa je burja pomagala Teodoziju k zmagi. Ko so po eni najbolj krvavih bitk antične zgodovine 'mrtveci' vstali in se

družno z zmagovalci poklonili občinstvu, je bilo jasno, da so vsi zmagali!

»V organizacijo prireditve je bilo vloženo ogromno truda in prostovoljnega dela in vsak je delal po svojih najboljših močeh. Pri pripravah na prireditev in izdelavi številnih rekvizitov ter sami

molknili potem pa narekoval presenetljivo izjavo: »Ker terja organizacija prireditve ogromno časa in napora, si bomo Teodozijevci nekoliko oddahnili. Zato prihodnje leto spektakla ne bo. Je bil pa letošnji zato Nepozaben!«

ep

Dragica Čuk Novak

Fortuna ad homines, plus quam consilium –

'Človeku več pomeni sreča kot pamet.'

»Stopim iz kazine, v žepu še en golinar,« so besede nekdanjega domačega učitelja Alekseja Ivanoviča pri Generalovi družini v romanu Srečelovec M. F. Dostojevskega. Pisatelj v zgodbi, ki se začne v hotelu mondenega nemškega zdravilišča, opiše svojo izkušnjo z zasvojenostjo. Svojo zgodbo o Baden Badnu in svoji igralniški sreči in nesreči mi je pred leti pripovedoval že nekaj let pokojni znanec. Njegova zgodba je od romana Mihajla Fjodoroviča mlajša za kakšnih osemdeset let. Nekega jutra, ko je v igralnici izgubil že dve hiši in so ga zjutraj izselili iz hotela, ker ni imel denarja za plačilo sobe, je pljunil v svojo podobo v ogledalu na hotelskem stranišču in obrnil list. Od igralnic se je dokončno poslovil šele čez kakšni dve leti. Medtem se je preživljal tako, da je posajal denar hazarderjem za zastavljene zlate ure in nakit, ker se je igralcem mudilo – denar so rabili takoj, vrata lokala, ki je sprejemal dragocenosti kot jamstvo za hitra posojila, pa so se odprla šele dopoldne.

Roman in pripoved znanca, dve popolnoma različni zgodbi, vendar tako stransko podobni, kljub veliki časovni razliki, sta se zlili v eno – v zgodbo o iskalcih sreče v dobitku. Le ena razlika je med zgodbama – v prvi pisatelj govori tudi o urah, v drugi ur ni več – idejo Benjamina Bugsyja Siegla, ki je v igralnici prvega hotela Las Vegasu leta 1946 umaknil vse ure, so hitro posnemali tudi ostali prireditelji iger na srečo – edini kazalci v teh umetno brezčasnih prostorih so na ruletah. Večni lovci sreče v dobitku so trdno prepričani, da bodo nekega dne priigrali ogromno vsoto in takrat, takrat bodo pokazali vsem, ki jim ne verjamejo, ki jih ne razumejo, svojem in partnerjem, ki s strahom čakajo njihovo vrnitev iz igralnice, se bojijo njihovih novih in novih zahtev po denarju, besa zaradi izgube, nasilja in stisk, večjih iz dneva v dan. Ujeti so na peklenski gugalnici zasvojenosti, na kateri poleg njih sedijo še njihovi partnerji in otroci. Večina srečelovcev nima poguma skočiti z nje – za misel sem si sposodila naslov knjige dr. Sanje Rozman, v kateri avtorica obravnava prav to področje zasvojenosti.

Na v maju objavljene rezultate raziskave o zasvojenosti med srednješolski

goriške in dolenske regije Fakultete za uporabne družbene vede iz Nove Gorice, čeprav objavljeni v dnevniku na RTV SLO 1, v javnosti ni bilo večjih odzivov – kot tudi ne na podatek, da je na zahtevo Urada informacijske pooblaščenke v Državni zbor vložena sprememba 28. 1. 2010 sprejetega Zakona o spremembah in dopolnitvah Zakona o igrah na srečo. Zakon omejuje dostop do internetnih igralnic, na osnovi spremembe pa se samo črta drugi odstavek 6. člena Zakona o igrah na srečo, ne da bi se vgradile ustrezne varovalke, ki bi ščitile najbolj ranljive skupine prebivalstva – to bi morale nas državljanke zaskrbeti. Če bo sprememba sprejeta zgolj v predlagani obliki, bodo lovke internetne igralniške hobitnice iz tujih igralniških oaz segale v vsak naš dom.

Te dni se zaključuje javna razprava o strategiji razvoja igralništva. Osnutek strategije je v delu, ki obravnava prihodke koncesionarjev in fiskalne prihodke države in lokalne skupnosti, zelo pregledno in strokovno pripravljen. Pogrešam pa poglavja o odhodkih in stroških, vezanih na posledice te gospodarske dejavnosti, pogrešam tudi podatek o gostoti igralnih mest in igralnih avtomatov na število prebivalcev, pokritost države z igralnicami in igralnimi saloni v določenem radiusu, pa o reševanju problemov zasvojenosti, o financiranju ustreznih ambulant in drugih ustanov. Nikjer ne najdem ocene, koliko vpliva zasvojenost s hazardom na samomorilnost. Po oceni enega izmed tiskanih medijev ta odstotek dosega eno tretjino samomorov v Sloveniji. Zanima me, ali je kdo izmed zagovornikov širjenja igralništva in ministrov, ki so podpisovali koncesije, kdaj pogledal v oči sirot ob grobu očeta, ki je v stiski zaradi zasvojenosti z igrami na srečo, naredil samomor. Verjetno nihče – če bi sestavljavci imeli tudi to izkušnjo, bi bila skrb za ranljive družbene skupine v strategiji ravno tako skrbno obravnavana, kot prihodki koncesionarjev in fiskalni prilivi v proračun! Zato se sprašujem, zakaj država tudi tu, kot recimo pri alkoholu in tobaku, ne uveljavlja Pigujevega načela.

In da se v javni razpravi predvsem poudarja zniževanje davčnih stopenj ali lastniško strukturo družb in delitev koncesijske torte – namesto da bi država, po zgledu sosednje Avstrije, to gospodarsko dejavnost omejila na minimum, znanje in sposobnosti ter naravne danosti pa izkoristila za razvoj turizma na drugačnih temeljih. To je žalostna slika duha v naši družbi ...

Da človeku več pomeni sreča kot pamet, so trdili že stari Latini. Po dveh tisočletjih ta rek še vedno drži! Velik in s hazardom pridobljen kupček denarja na koncu vedno ostane igralnici! Sreča ta je v tisočerihih drobnih stvareh, zaradi katerih je življenje lepo.

Odkrijte užitek v vožnji.
Novi Yaris Style.

Yaris že za 8.990 €.

Na voljo tudi v različici Style. Pustite se zapeljati stilu in sedite za usnjen volan z ročnim upravljanjem avdio sistema. Za udobje med vožnjo z izjemno varčnim 1,331 bencinskim motorjem (74 kW, 100 KS) poskrbi razkošna Style oprema: usnjena menjalna ročica, športni analogni merilnik, klimatska naprava in meglenke. Yaris Style si lahko zagotovite že za 144 € na mesec brez pologa.*

Vabljeni na testno vožnjo!

Kombinirana poraba goriva: 4,1 – 7,0 l/100 km; emisije CO₂: 109 – 164 g/km.

*Primer izračuna za kredit za TOYOTA YARIS 1.331 LINA. Mesecna obročna cena s popustom in DDV 110.339 EUR. 84 mesečnih obrokov po 144,01 EUR. Strošek priprave pogodbe znaša 52,65 EUR, strošek zavarovanja terjatev pa 290,32 EUR oziroma 2,4% od vsote vseh obrokov. Zavezanec oblika izplačila in varnostni obremenitveni strošek (mesični EUR) (DDV). Eski trina obročna mera (EOM) znaša 5,12% in je izračunana na podlagi zneska in trajanja kredita, stroškov odobritve in obrestne mere, ki velja na dan 01.02.2010. EOM ne vsebuje mesečnih stroškov transakcijskega in interakcijskega obsega ter stroškov za nastalo in morebitnem neizpolnjevanju pogodbe. EOM so lahko spremenili, če se spremenijo vsi elementi kredita oziroma stroški, trajanje kredita, obrestni in indeksni ter reški plačila.

AVTO SELECT
Industrijska cesta 9, Kromberk,
Nova Gorica, (05) 330 60 70

Today
Tomorrow
Toyota

»Slovenska družina v Franciji išče bistro dekline ali mlajšo

upokojenko, nekadilko, za pomoč v

gospodinjstvu. Zaželeno je, da zna kuhati.

500 € na mesec in vsa oskrba.

Pokličite: 031 371 630 oz.

0033 679 63 86 73 ali 041 219 610.

O vseh podrobnostih se je mogoče dogovoriti osebno.«

Mitja Tripkovič

In vendar se vrtil – jo ... bolj jeziki kot mešalci!

sko leto zaključila z izgubo, z bilančnim primanjkljajem v višini 558.424,26 €. Občina je lani porabila več, kot je lani dobila.

Ampak – optimizem, ki ga sam intimo izredno cenim – nima meja. Tako sta župan in vladajoča koalicija zapisala v plan prihodkov za leto 2010 skoraj dvakratnik lanske realizacije. Tisto, kar je videl Lemut v letošnjem proračunu, je planirana poraba v rekordni višini 28.627.715,00 €. Ta rekord je sicer že okleščen, z rebalansom, popravkom iz prejšnjega tedna, se je zelena poraba, zaradi 'okoliščin' zmanjšala na dobrih 26 milijonov. Te okoliščine pa so zmanjšani prihodki, ki so temelj vsakega proračuna.

Konec junija je občina zaključila letošnje polletje. V naslednji številki Latnika bomo realizirane številke z milimetrsko natančnostjo objavili. Po proračunski logiki vladajoče politike je pričakovati, da bo občina knjižila polovico rekordnih odhodkov in tudi prihodkov, t. j. čez 14 milijonov evrov. Bomo videli, kaj bodo povedale številke. Koliko je bilo realnih prihodkov, koliko je bilo prihodkov iz zadolževanja in koliko je bilo prihodkov (transferjev iz Bruslja in Ljubljane). Po mojem se bo prav v tem grmu skrival zajec. Planiranih 6.645.759,29 € transferencev prihodkov (Republika Slovenija 1.995.804,32 €, Evropska unija 920.365,00 €, SVRL 4.649.954,97 €) v letu 2010 izgleda vsaj meni smešno, če vem, da je lani občina iz teh naslovov

načrpala zgolj 1.144.850,00 €. Enako slab rezultat se kaže tudi v letošnjih prvih štirih mesecih, v prvi tretjini leta. Do 30.4.2010 je priteklo iz teh naslovov (po podatkih občine same 288.472,91 € EU sredstev in 118.485,07 € sredstev RS, skupaj 406.957,98 €, kar predstavlja 6,13 % prvotnega proračuna, pri čemer se je porabilo že 33,33 % leta oz. časa. Na letni ravni, če bo šlo s tem tempom naprej, se bo načrpalo 1.220.873,94 €, kar predstavlja 18,37 % plana. Več kot petkrat manj od načrtovanega. Petkrat manj od rekorda. Ja, ja. Številke so neizprosne. Glej zlomka – projekcija letošnje občinske realizacije nas pripelje v bližino lanske realizacije (1.144 tisoč lani / 1.220 tisoč po projekciji). Kje so rekordi?

Kdo ima tukaj koga za norca in kdo mora trikrat gledati iste podatke? Ta zgodba o ajdovskem uspehu temelji na nerealnem planu dvakratnega (200 %) papirnatega, če hočete jezičnega, predvolilnega povečanja proračuna, tako da zgodba o uspehu ostaja nevidna in venomer polzi in polzi iz rok. Nekam v bodočnost. Vladajoča ekipa z županom na čelu je ne zmore in zmore prijeti. Ne zmore realizirati obljubljenega. Od vseh strateških planov (svetle bodočnosti), bo na koncu ostal narejen (kar edino šteje) stadion, skladišče (logistični center in mrliška vežica. Pa osvetlimo še te tri investicije.

Poslovilni objekt je še najmanj sporen – razen tega, da se je izgradnja le - tega namenoma morbidno politično vlekla par let na volilno nedeljo, mu nimamo kaj oporekati.

Postopku izgradnje logističnega centra pač. Investicijo za GRC (slaba dva milijona €) bomo zopet v celoti pokrili sami, na kar sem v prejšnjem uvodniku že opozoril. Glede skladišča civilne zaščite bi se dalo tudi razglabljati. V razpisu klasična gradnja, v izvedbi montažna gradnja. Bo soplačnik, Ministrstvo za obrambo, zadovoljen s spremembo načrtov? Bo poravnal obveznosti za nekaj, kar ni bilo v načrtu? Upajmo, sicer bomo zopet plačali objekt v celoti sami!

Rekonstrukcija stadiona. Morda sem eden redkih oponentov župana, ki meni, da tak stadion Ajdovščina potrebuje. Kakor potrebuje nogometnega prvotigaša. Nogomet je sestavni del življenja v dolini že vrsto let. Je razpoznavni znak in je identiteta kraja. Je zdrav način življenja in je poslovna priložnost in še in še. Ampak, ne morem se znebiti občutka, da ne gre zgolj za rekonstrukcijo ampak za gradnjo stadiona praktično na novo. In prav takega bi lahko naredili kjerkoli in na bolj primernem mestu. V športnem parku Police zraven šol, na primer. Z atletsko stezo in dodatnimi dvoranami. V tem smislu je bila gradnja poslana. Tudi vem zakaj – načrti za gradnjo so obstajali že prej, v predalih na Primorju. Županovi predali so v tem smislu prazni. In to je narobe. Ker ni bilo, ne pametnejših izdelanih projektov, ampak ker sploh ni bilo izdelanih projektov, pravim, da je bila gradnja poslana. Kakor predčasno (avansno) plačilo v višini 700.000,00 €, ki je romalo na račun Primorja, takoj (10 dni) po uvedbi v delo. Primorje je solidna firma in stadion bo zgrajen, o tem ne dvomim. A grenak priokus ostaja.

Glede zelenih inštitutov in univerze v Ajdovščini – vse ugotovitve Lemuta podpišem, za moje pojme ima vse prav. Le dve pripomba.

Prva. Ne vem kaj ima občina pri izgradnji dosedanjih in edinih treh inštitutov. Kolikor vem, je letalskega zgradil

Ivo Boscarol, filtrirnega Aleš Štrancar, gradbenega gradi cvet severnoprimorskih podjetij, Dušan Črnigoj ga je zlobiral na svoje dvorišče. So morda našti gospodarstveniki člani vladajoče občinske koalicije? Se morda 'občinarji' krasijo s perjem drugih?

Druga pripomba. Namesto da bi govorili: »...to in ono smo zgradili, imamo, delamo, živimo,« prevladuje govorica obljub in svetle prihodnosti, ki jo poznamo iz polpretekle zgodovine ... »bo, bo, bo, bog daj, da bi načrti uspeli, bomo imeli, aktivnosti tečejo, se bo zgradilo, pripravljamo se največja zgodba, bomo naredili, bo, bo, bo ...« Zdi se, kot da živimo v načrtih in ne v realnosti in najbolj kriv za takšno govorico je prav župan sam in ne Lemut, ki ga sedaj viteško brani, čeprav si župan zasluži vse kaj drugega (predvsem penzijo). Osem let in pol je bil župan gluh za vse pripombe Lemuta, ko je bil slednji še v opoziciji. Župan je imel škarje in platno in župan bi lahko v desetih letih naredil vsaj podjetniški inkubator, ki bi lahko res že prerasel v kaj več. Ampak namesto in na mestu inkubatorja prerašča grmovje, trava in drevesa. Namesto centra je makadamsko parkirišče z velikansko lužo na sredi, preprosto zato, ker si je župan privoščil desetletno zimsko spanje. In

kdor ni v formi, pač ni v formi. Kdor ne zna, pač ne zna. Zato se zatika izgradnja Mladinskega hotela, zato se zatika cesta Planina – Tevče, zato voda iz vodarne teče prepočasi, zato ni Univerze, zato ni kulturnega središča v grajskem obzidju ... Verjamem, da Lemut to ve. In tudi vem, zakaj ga sedaj, čeprav brez potrebe, na vse kripnje brani. Ampak to ni pomembna zgodba.

Bolj pomembna zgodba so stolpiči na vzhodni strani kompleksa tovarne Lipa, kjer bodo 'dohtarji' spali. O tem prihodnjič. V intervjuju s predstavnikom SGG Tolmin bo govora o 300 - tih delovnih mestih, ki so »najboljša sociala« in o tem, kdo in zakaj je odgnal teh 300 (tri sto) delovnih mest iz Ajdovščine v Videm (Udine, Italija). Mogoče se vam že svita – iz kompleksa Lipa jih je odgnal tisti, ki to zna – prav tisti, ki je pred časom odgnal že 100 delovnih mest v Vipavo – (pre)dolgoletni župan 'socialist/podjetnik' Marjan Poljšak! Upam, da Lemuta pri tem početju ni bilo zraven. Ker bi ga kot zagovornika gradenj obrtnih con, v katerih je delo do sedaj našlo pičlih 19 ljudi (eden na tisoč prebivalcev), bolelo srce. Kakor boli odpuščene delavce vsako jutro, ko nimajo iti kam na delo. Razen tistih, ki gredo v Vipavo in v Videm.

Marijan Božič

Gospodarstvu pogoje, oblasti nikoli

lastniki kapitala, ki 'ustvarjajo' denar, ali država, ki jim ga jemlje in z njim ureja tudi vse ostale nujne družbene zadeve, skriva ključ za reševanje mnogih kriz in stranpoti človeške skupnosti.

Nedolgo tega smo imeli priložnost videti, kaj se je dogajalo, ko so se razne politične in kapitalske struje pomešale med seboj (pivovarska vojna). Potem je prišla kriza, vrednost istega kapitala je padla, z njo tudi politična moč. Prišel je nato neki kupec iz tujine in potem je 'norela' cela država. Ena osnovnih lastnosti kapitala je ta, da lahko spreminja svojo vrednost in seveda lastnika. Ali naj se to zgodi tudi državi?

Ena občina – del države, vse občine – cela država. Zato ne gre podcenjevati politične moči in sposobnosti na občinski ravni in tudi se ne igrati z njo. Ne gre delati iz občine trgovino, katere lastnost je, da vse postavi na police, in je najbolj zadovoljna, kadar je vse prodano. Na odgovornih političnih mestih rabimo ljudi, ki so dovolj sposobni, modri, vsestransko razgledani, da vidijo onkraj plota lastnega interesa in v skladu s tem delujejo za dobrobit države in vseh njenih prebivalcev.

V vseh časih, posebno pa še v kriznih, je najpomembnejša stvar za dostojno preživetje, dovolj močno gospodarstvo. To se ne zgodi samo od sebe, ampak ga ustvarijo nadpovprečno sposobni in marljivi posamezniki ali skupine ljudi. Takšni ljudje si seveda zaslužijo večjo pozornost in podporo družbene skupnosti kateri pripadajo. Ne pa tudi politične moči. Politično delovanje je že po svoji naravi dolžno urejati in upoštevati vsa obzorja človekovega življenja in delovanja. Gospodarstvu seveda tega ni treba. Na tem mestu se postavlja vprašanje: »Ali obstajajo ljudje zaradi gospodarstva, ali gospodarstvo zaradi ljudi?« Mislím, da se v odgovoru na vprašanje – kdo naj ima večjo moč;

Od 1. 7. do 31. 8. 2010 ob nakupu nad 30 EUR v živilskih prodajalnah Mercator in prodajalnah Hura! ter nad 50 EUR v prodajalnah Intersport, Modiana, Beautique, Maxi, Modna hiša Maribor, Tehnika, Pohištvo, Gradnja ter v poslovalnicah M holidays

prejmete kupon za

30% POPUST

PRI NAKUPU CELODNEVNE KOPALNE KARTE

Kupon velja v naslednjih kopalniških/termah:

LAGUNA
TERME 3000 MORAVSKE TOPLICE SAHA HOTELS & RESORTS
TERME ZREČE
TERME PTUJ SAHA HOTELS & RESORTS
AQUAPARK Bohinj Vodni Park
TERME LENDAVA SAHA HOTELS & RESORTS
Balnea WELLNESS CENTER dolenske toplice
Tehnika Pohištvo Gradnja HOLIDAYS maxi
INTERSPORT Hura! modna hiša BEAUTIQUE MODIANA

Za dodatne informacije obiščite www.mercator.si ali pokličite na brezplačno telefonsko številko 080 20 80.

Mercator

19. julij - 24. avgust 2010
MC POLETJE 2010
MC HISA MLADIH AJDOVŠČINA

več info: www.mc-hisamladih.si

Vipavski tamburaši so fenomen med fenomeni!

Neža Žgur - mlada skladateljica in dirigentka

Jutro – sicer še prav prijetno hladno poletno dopoldne – je bil eden redkih prostih terminov za mlado, aktivno skladateljico in dirigentko iz Lož. Z Nežo Žgur se dobiva v eni izmed vipavskih slašičarn in mirno kramljava ob jutranji kavi. Ve se, da veliko časa posveča glasbi, a mlada umetnica je popolnoma sproščeno in naravno dekle. Njeno delo se ji ne zdi prav nič pomembnejše od dela vsakega izmed nas in glasbeno ustvarjanje vidi kot enakovreden sestavni del družbe: »Ljudje se mi včasih približujejo malo z rezervo in previdno sprašujejo o mojem 'delu' (če me preveč hvalijo, mi je kar nerodno), sama pa svojega dela nimam za nič pomembnejšega od dela kmeta na polju ali delavca v tovarni. Vsak ima v življenju svoje poslanstvo, naj si bo to umetnik ali delavec.« Za 22 - letnico je še ena uspešna sezona vodenja Vipavskih tamburašev, v septembru pa načrtuje tudi zaključek študija kompozicije na ljubljanski Akademiji za glasbo.

Kdaj in kako si se srečala z glasbo, kako so potekali dosedanji glasbeni koraki?

Izhajam iz 'neglasbene' družine, vendar sta starša vseeno poskrbela, da nas je vseh pet otrok obiskovalo glasbeno šolo. Sama sem začela z naukom o glasbi, na klavir pa nisem bila takoj sprejeta in sem se ga štiri leta zasebno učila pri Zvonki Starc – izpite ob koncu vsakega leta sem opravljala v Postojni. Po štirih letih sem z učenjem nadaljevala pri profesorju Davidu Terbižanu v Ajdovščini. Ob koncu osnovne šole sem kolebala med vpisom na Srednjo glasbeno šolo ali gimnazijo in se odločila kar za oboje. Na Škofjaski gimnaziji Vipava so mi šli zelo na roko in tako sem lahko v zgodnjih popoldanskih urah odhajala v Ljubljano, kjer sem opravljala samo glasbene predmete, vključno s klavirjem.

Kako je prišlo do odločitve za študij kompozicije?

Nekje sredi srednje šole sem začela razmišljati o svoji prihodnosti. Vedela sem, da me zelo zanima glasba in da bo to moj poklic, zato sem razmišljala o Glasbeni akademiji. Ni me preveč vlekle, da bi na akademiji študirala kak instrument in tako so se moje želje skrčile na splošnejše predmete. Od vseh sta me najbolj vznemirila dirigiranje in kompozicija in po končani gimnaziji sem se odločila za slednjo. Za štiri prosta mesta se nas je potegovalo devet kandidatov in moram priznati, da sploh nisem verjela vase, toda komisija se je odločila tudi zame.

Sledil je še vpis na študij dirigiranja ...

Da, z dirigiranjem sem se srečala sicer že veliko prej, pri Vipavskih tamburaših, vendar sem se za vzporeden vpis na to smer študija – velik del sprejemnih izpitov mi je bil avtomatsko priznan – odločila šele oktobra 2008. Prej se mi je zdelo, da še nisem dovolj zrela in da nimam dovolj znanja za ta študij, saj res zahteva celega človeka.

Kdaj si začela pisati skladbe?

Svojo prvo skladbo sem napisala v drugem letniku gimnazije. Spominjam se, da je profesorica italijanščine promovirala natečaj za italijansko pesem ali kakršenkoli pisni sestavek. Moja sošolka, avtorica besedila, me je vzpodbudila, da za pesem napišem glasbo.

Prepričala me je in tako sva z najinim izdelkom zasedli drugo mesto. Da mi gre skladanje dobro, sem začutila tudi pri pouku teoretskih predmetov v srednji šoli (harmonija in kontrapunkt). Kasneje, ko sem se srečala s tamburaši, pa sem začela pisati priredbe tudi za njih in leta 2004, ko sem prevzela vodenje starejšega tamburaškega orkestra Vipavski tamburaši, sem se začela zanimati tudi za dirigiranje. Oni so bili tisti, na katerin sem najprej preizkusila svoje dirigentske sposobnosti, za kar jim bom vedno hvaležna.

Koliko del si že napisala, predstavlja?

Težko je reči. V vseh teh letih ustvarjanja se je nabralo kar veliko materiala. Če na hitro pomislim in upam, da se nič ne zlažem, sem napisala malo manj kot 100 skladb. Od tega je sicer večina različnih priredb, te pišem predvsem za moje tamburaše, 25 pa je originalnih avtorskih skladb: za tamburaški orkester, zbor, komorne zasedbe ter godalni in simfonični orkester.

Med temi kompozicijami so tudi obvezna dela z Akademije, se ta dela tudi izvajajo?

Ja, in lahko sem zelo zadovoljna, da so mi jih kar precej že izvedli. Leta 2008 in 2009 so mi študentje iz Akademije za

glasbo in iz Akademije v Zagrebu izvedli dve komorni skladbi na koncertu obeh akademij v Zagrebu in Ljubljani. Maja lani sem dirigirala lastno komorno opero Poredni fant komornemu orkestru Akademije za glasbo v Viteški dvorani Križank.

Na Akademiji obstaja tudi poseben natečaj za študente, na katerem izberejo nekaj obveznih del, ki so kasneje izvedena. Tako je letos komisija izbrala eno mojo skladbo – Mala suita za godala in

februarja letos jo je Komorni godalni orkester Slovenske filharmonije predstavil v Slovenski filharmoniji.

Kako se lotiš pisanja skladbe?

Naj najprej povem, da največ napišem za Vipavske tamburaše. Všeč mi je namreč, da s svojim orkestrom poslušalcem predstavim čim več novega programa in se ne ponavljam preveč. Predvsem zdaj, v času počitnic, ko z orkestrom nimamo vaj, največ časa posvečam komponiranju zanje (ravno kar se namreč odpravljam v Ljubljano, kjer imam 'svoj mir' in lahko naredim največ).

Za razliko od svojih kolegov najraje ustvarjam dopoldne. Takrat sem še polna energije, pa tudi vajena sem, da delo naredim raje nekoliko prej kot pa zadnjo sekundo – tako mi na koncu ostane tudi več časa za piljenje skladb. Skladam vedno iz glave (ideja se rodi kadarkoli, kjerkoli), tako da mi melodij ni treba 'iskati' po klavirju. Na klavirju si jih samo zaigram in jih spravim v tako obliko, da jih lahko zapišem. Najlažje skladam po predlogi kakšne zgodbe, ni nujno, da poslušalci sploh kdaj izvedo, kakšna je ta zgodba. Zelo rada pišem tudi skladbe, ki opisujejo karakterje oseb, včasih resničnih, včasih izmišljenih ali celo pravljličnih.

Imaš pri delu kakšne vzornike?

Moji vzorniki so skladatelji, ki so me prepričali s svojimi deli, po katerih se zgledujem in več ur preživim pred njihovimi partiturnami in se samo čudim njihovim genialnosti! Za tiste, ki se malo spoznate na te glasbene strokovnjake: Stravinski, Prokofjev, Šostakovič, Čajkovski – uau!!!

Omenila sva že, da trenutno dirigiraš Vipavskim tamburašem, lahko kaj več poveš o tem?

Vipavski tamburaši so fenomen med fenomeni (smeh)! Ko jim dirigiram, je to zame tako velik užitek, da se že zdaj veselim vseh novih nastopov in koncertov, ki jih bomo pripravili!

Od skromnih začetkov pred dvanajstimi leti, ko smo začeli na osnovni šoli Draga Bajca Vipava (takrat sem bila v petem razredu), je ta dejavnost začela bogato rojevati in sedaj imamo tri delujoče skupine: Tamburaški orkester je srce društva, Starejši tamburaški orkester sestavljajo starejši, ki so se navdušili nad mladinci in potem imamo še Skupino mlajših tamburašev – te z mladostno zagnanostjo vodi Meta Praček. Vsi skupaj se trudimo oživljati nekoč živo avtohtono tradicijo.

Sama sem v orkestru najprej igrala skoraj vse instrumente, potem pa sem leta 2004 od pobudnice za ustanovitev tamburaškega društva, Vlaste Lokar Lavrenčič, prevzela vodenje Starejšega orkestra. Zaradi kasnejših nesoglasij v društvu, sem po dolgem razmisleku januarja 2008 umetniško vodstvo celotnega društva prevzela jaz, za kar mi ni žal.

Dosegamo kar lepe rezultate na državnih in mednarodnih ravni – letos smo na državnem tekmovanju že sedmič osvojili zlato, prav tako na mednarodnem

tekmovanju v Osijeku, ki smo se ga udeležili že drugič. Sama sem dobila tudi bronasto plaketo za mojo skladbo Hitro poplesavanje za tamburaški orkester in solo flavto. Udeležujemo se tudi ostalih mednarodnih festivalov v Črni gori, Srbiji, Sloveniji, na Hrvaškem.

Radi sodelujemo z različnimi glasbeniki in skupinami, saj si s tem širimo nova poznanstva, navezujemo stike in vse to naše društvo ohranja še bolj trdno. Pomembno mi je vzdušje našega orkestra, naše delo, nastopi, pester program (v našem arhivu imate na razpolago kakršnekoli skladbe), medsebojno razumevanje in podpiranje drug drugega. Lahko rečem, da smo unikatni v vseh svojih zanimivih skladbah, saj vedno znova poskušam s tamburaškim orkestrom dobiti nov zvok, nove možnosti in jih potem uporabim v skladbah in priredbah. Človek si ne more misliti, kaj vse se lahko naredi na ta instrument!

Kakšne so želje, cilji za naprej?

Septembra imam najprej zagovor diplomskega dela. Oddala sem že svoj dvajsetminutni balet Povodni mož, ki sem ga napisala na pobudo svojega fanta. Koreografijo in scenarij mi je sestavila dobra prijateljica, ki študira sodobni

ples v Salzburgu. Po končani diplomini seveda čakata še dve leti študija dirigiranja in potem oz. medtem razmišljam morda tudi o podiplomskem študiju.

Morda tudi tujina?

Moram priznati, da me v tujino ne vleče preveč. Zaenkrat odlično funkcioniram v svojem okolju in bojim se, da bi z daljša odsotnostjo v tujini pretrgala nekatere dobre vezi, vzpostavljene v zadnjem času – nikoli se pa ne ve.

Dolgoročno vsekakor načrtuješ ostati v glasbenih vodah?

Vsekakor! Vem sicer, da pri nas živeti zgolj od komponiranja ni mogoče, je pa to večina, ki mi bo zelo dobro služila (in mi že služi) pri dirigiranju. Naj pa kar povem, da je moja največja želja nekoč poučevati na Akademiji. Želje se dotikajo tudi dirigiranja in zame je še vedno največji izziv dirigirati simfoničnemu orkestru. Pri zborovskem dirigiranju se ne najdem najbolje, dirigirati pihalnemu orkestru pa nekako ni zame. Prioritete ostajajo – godalni, simfonični in tamburaški orkester.

Neža, najlepša hvala za pogovor in veliko glasbenih uspehov še naprej!

Marko Gregorc

lesnina

Senzacionalno:

Predem se odločite za nakup pohištva, preverite cene v Novi Gorici, Rožni Dolini in Kromberku, saj vam le Lesnina garantira resnično NAJNIŽJE CENE.

Če boste v 10 dneh od dneva nakupa našli v drugi konkurenčni pohištveni trgovini enak izdelek po nižji ceni, vam bomo tako ceno SKUPAJ Z DODATNIM 5% POPUSTOM ponudili tudi mi!*

Po pohištvo v Lesnino!

Velja za vsa naročila pohištva renomiranih slovenskih proizvajalcev: Alples, Svea, Gorenje, Emok, Doma-Ko, Ekotrada, Iles, Milax, Brest, Murales, Garant, Tom, Meblo Jogi, Novoles, Paron ...

Otroci nas potrebujejo

Da bo korak v šolo vesel

Kljub temu, da pravimo, da je šola brezplačna, pa marsikatere starše močno skrbi, kako bodo svojim nadbudnežem plačali vse, kar bodo potrebovali ob začetku novega šolskega leta. Že vrsto let jim pri Karitas želimo to skrb vsaj nekoliko omiliti.

V začetku junija se vsako leto do bimo sodelavci Karitas, da se dogovorimo za enoten pristop pri razdeljevanju in zbiranju pomoči za družine z nizkimi dohodki. Zavedamo se, da je višina pomoči najbolj odvisna od zbranih sredstev v akciji Slovenske Karitas Otroci nas potrebujejo in dobrih ljudi, ki nakažejo svoj dar.

Z velikim veseljem spremljamo solidarnostno pobudo Pokloni zvezek, ko

učenci osnovnih šol zbirajo zvezke za sovrstnike, zraven pa na dopisnico za pišejo svojo misel ali sporočilo. Tudi v občinah Ajdovščina in Vipava so se v to akcijo vključile nekatere matične in podružnične osnovne šole in zbrale lepo število zvezkov. V pomoč so se vključile tudi nekatere založbe, ki bodo darovale delovne zvezke družinam z več kot 5 šoloobveznimi otroki. Na podlagi izkušenj in poznavanja družin vemo, da

pri nas preko pričakujejo pomoč več kot 300 šolarjev.

Pripravili smo preko 2000 zvezkov in za 2.600 evrov bonov ter druge osebne predmete, ki jih šolarji potrebujejo.

Boni, ki jih starši lahko unovčijo v knjigarni za nakup šolskih potrebščin, so namenjeni otrokom iz socialno najbolj šibkih družin, glede na veliko število pomoči potrebnih družin bomo lahko pomagali z največ 30 evrov za šolarja, čeprav vemo, da starši v začetku leta potrebujejo za vsakega šolarja vsaj 200 evrov.

Pomoč pri plačilu večjih zneskov, kot so stroški prevozov, toplega obroka v šoli ali plačilo dijaškega doma bomo reševali na podlagi prošnje posamezne družine ali na predlog Župnijske karitas, CSD ali šole po enakem postopku, kot se rešujejo prošnje za finančno pomoč na podlagi Pravilnika o materialni pomoči v Karitas.

Hvala vsem, ki boste pomagali, da bo korak vseh, tudi ajdovskih in vipavskih, otrok v šolo vesel. Svoj dar lahko nakažete na TRR SI56 0475 1000 0867 279, Karitas vipavske dekanije, Ajdovščina, namen: za šolarje.

Jožica Ličen

Čebelarški tabor

Šest fantov, ki obiskujemo čebelarški krožek na OŠ Dobravlje, se nas je prijavilo na čebelarški tabor. Potekal je na sedežu čebelarke zveze Slovenije, v Brdu pri Lukovici.

V sredo, 16. junija, nas je v jutranjih urah učitelj Bogdan Bone odpeljal s šolskim kombijem izpred šole. Ko smo prispeli, so nas v sprejemni dvorani razporedili po sobah. Vseh udeležencev je bilo 20, tabor je bil za nas brezplačen.

Po programu je bila prva na vrsti delavnica zbijanja in začičevanja satnikov. To so leseni okvirji, ki jih čebelarji dajo v panj, da čebele nanje zgradijo svoje satje. Sledila je anatomija čebele – posamezne dele čebeljega telesa smo si ogledali pod mikroskopom in z lupo.

Po kosilu v restavraciji v pritličju centra smo nameravali k čebelam, a nas je presenetil dež. Ta čas smo zato izkoristili za ogled filma 'S čebelo do medu'. Ko je dež ponehal, smo se le oblekli v čebelarško opravo in odšli k čebelam. Ogledali smo si čebelarjenje v AŽ (tradicionalnih – slovenskih) panjih, kot tudi v LR (nakladnih) panjih.

Po večerji smo na bližnjem igrišču igrali nogomet. Preostanek prvega večera smo preživeli v sobah, kjer smo si ogledali kak film ali tekmo s svetovnega prvenstva v nogometu.

Naslednje jutro smo v laboratoriju analizirali cvetni prah. Vsak si je pripravil svoj preparat in določil, kateri rastlini cvetni prah pripada.

Popoldne pa smo označevali matice. Pravzaprav na maticah nismo mogli

vaditi, saj bi jih lahko poškodovali, zato smo si pomagali s troti, ki so približno enako veliki, pa še pičiti ne morejo. Trote iz več panjev smo dali v kozarec s pokrovčkom in enega po enega vzeli v roke. Označevali smo jih z istimi značkami – opalnitimi ploščicami, kot jih vzrejenci uporabljajo za označevanje matic. Trota smo prijeli za noge, da se ni mogel premikati. Na hrbtno stran oprsa smo nanesti kapljico lepila in nanj položili ploščico. Držali smo ga tako dolgo, dokler nismo bili prepričani, da se je lepilo posušilo. Označene trote smo spustili, da so se lahko vrnili nazaj v panje.

Ta dan je bil po večerji na vrsti ogled Lukovice in sprehod do bližnjega Gradiškega jezera. Zvečer pa smo imeli še delavnico izdelovanja izdelkov iz čebeljega voska.

Zadnji dan smo si ogledali čebelarško knjižnico in imeli degustacijo različnih vrst medu, ki jih pridobivamo v Sloveniji. Čebelarški tabor smo zaključili s točenjem medu. Iz šestih satov smo nabrali ravno dovolj medu, da je vsak od nas napolnil svoj kozarček.

Na taboru smo se vsi zelo zabavali in veliko novega naučili. Hvaležni smo organizatorjem projekta in mentorjem, ki se z nami trudijo, da bi tudi mi cenili čebele in med ter morda postali dobri čebelarji.

Samo Gregorčič

'Gremo pogledat, od kod nam Nada nosi knjige'

Nada Kostanjevic, ki vsak dan v dom Starejših občanov v Ajdovščini prinaša knjige in z učeno glavo poživlja življenje v njem, je prišla na zanimivo idejo. Želela je, da tudi tisti, ki sami ne morejo, vsaj enkrat obišejo centralno knjižnico v Ajdovščini. O obisku, ki se je zgodil na četrtek, 17. junija, je za Latnik pripravila naslednji prispevek.

Kaj vse ima knjižnica!« so vzkliknile moje prijateljice, ko sem jim razkazovala knjige. Najraje so gledale take, ki so bile lepo poslikane in z različnih področij – knjige o potovanjih, o vrtnarstvu, o umetnosti, o prehrani, pa tudi kaj za branje sem jim prinesla, saj vse ne morejo v potujočo knjižnico, ki nas obiše enkrat mesečno. Tudi izdana tam ni tako velika. Sama sem zaenkrat še toliko gibljiva, pa še knjižničarka ni bila vrsto let. V navado mi je prišlo,

da zvečer v hodniku v prvem nadstropju denem na mizo knjige in revije, ki bi utegnile zanimati delavke nočne izmene, da si krajšajo čas.

Vendar bi rada mojim prijateljicam in prijateljem pokazala ta lepi hram učenosti. Dogovorila sem se z eno od knjižničark, da enkrat pripeljemo naše ljudi tja. Uprava mi je odobrila uporabo kombija za en dopoldan in ker iste sorte ptiči vkup letijo, smo se pred domom starejših občanov Ajdovščina zbrali

knjižni molji. Naš Danilo je, ko je zagledal kombi, skočil vanj. Nisem ga hotela odpoditi. Srečno smo se pripeljali do tja in premagali klančino, posebej narejeno za vozičke. Vozički? Vsi veste, da v knjižnico zahajajo tudi mamice z vozički, da imajo tam ure pravljic z otroci, pa tudi ure z mamicami 'Beremo v naročju staršev'.

Sprejela nas je gospa Alenka Furlan, nas popeljala po knjižnici in nas seznanila z različnimi oddelki: otroškim, mladinskim, pokazala police z raznim gradivom, poučila nas je, kako so knjige razporejene po policah. Imajo lepo zbirko raznih kaset, tudi več računalnikov. Vse gradivo je vneseno v računalnik, pa tudi izposoja je avtomatizirana, tako da dobimo vsi izpisek, ko si sposedimo knjige. Spominjam se, ko sem pred petdesetimi leti bila sama knjižničarka, smo morali sami iskati knjige po policah in jih vpisovati v izkaznice. Kako je svet napredoval! Potem smo posedli okrog mize, Alenka nam je povedala o zgodovini knjižnice in o njenem delu. Ali veste, da nas je prišel pozdravit tudi direktor knjižnice? Vsak je prejel še zgibanko o knjižnici in polni lepih vtisov smo odšli proti domu.

Povedati moram pa le še to – naš Danilček je, vedoč da ne bo dosti razumel, izbral to, kar je bilo zanj. Usedel se je v otroški kotic, gledal slikanice in bil tiho kakor miška. Prijela sem ga za roko in odpeljala v kombi. Knjižničarke so se bale, da smo ga pozabili. Ne, našega Danila že ne bomo pozabili! Marjan pa nas ni samo srečno pripeljal in odpeljal, ampak tudi slikal!

Nada Kostanjevic

MESNICE in PREDELAVA MESA

Routar

ROSTEP d.o.o. Potoče

VELIKI PAKET MLADEGA GOVEJEGA MESA

- 5 KG mlado goveje stegno (zrezki)
- 5 KG mlado goveje mleto meso
- 5 KG meso za juho (rebra, prsi)
- 5 KG meso za golaž

CENA: 104,00 €

PONUDBA VELJA od 7. julija 2010 do 20. julija 2010

Hladilnik materinskemu domu na Cesti

Cesta, 17. junija – V mesecu maju so članice ženskega odbora občinskega odbora SDS Ajdovščina obiskale Dom Karitas na Cesti. Pod okriljem Zavoda Karitas Samaritan, s sedežem v Solkanu, letos na Cesti že deveto leto deluje program materinskega doma. Seznanile so se s potrebami uporabnic materinskega doma in se odločile, da jim pomagajo z nakupom prepotrebne hladilnika.

V materinskemu domu so še posebej veseli pomoči dobrih ljudi, saj so njihova finančna sredstva zelo omejena. V glavnem si pomagajo z donacijami in finančnimi sredstvi, ki jih

pridobijo na javnih razpisih. Škofijska karitas Koper, ki je tudi ustanoviteljica Zavoda, skrbi za kritje stroškov v zvezi z vzdrževanjem hiše, Ministrstvo za delo, družino in socialne zadeve pa preko raz-

pisa socialnega varstva namenja finančna sredstva za zaposlene. Vedno je dobrodošla tudi pomoč sosedov, vaščanov Ceste, ki pomagajo pri vzdrževalnih delih in težjih hišnih opravilih.

Materinski dom razpolaga s tremi sobami v katerih je skupno sedem ležišč. V devetih letih delovanja je gostil 38 žensk in 20 otrok. Gre za ženske, ki so se znašle v socialno ekonomski stiski ali so žrtve nasilja. Poleg tega se v prostorih materinskega doma odvijata še dva programa, in sicer preventivni program za otroke Popoldan na Cesti in skupina za samopomoč Ilo. Pri tem jim je v veliko pomoč delo prostovoljcev in prostovoljk.

Članice ŽO SDS so bile navdušene nad urejenostjo materinskega doma in skrbnostjo tistih, ki z njim upravljajo. Njihova donacija je upravičeno šla v prave roke in za pravi namen. Potrdila pa se je tudi misel Hermana Hessa: »Kolikor bolj ljubimo in se darujemo, toliko bolj naše življenje dobiva smisel in vredno st.«

Klara Remec

Praznik Žapuž v znamenju DEŠK - a in dežja

Žapuže, 20. junija - Dogajanje ob letošnjem krajevnem prazniku je bilo v domeni Društva za ekologijo, šport in kulturo DEŠK Žapuže, ki si je omislilo tridnevno praznovanje.

Žal ga je spremljalo slabo vreme z dežjem in nizkimi temperaturami – drugače, kot smo bili v zadnjih letih vajeni. Na srečo so pred tremi leti odprli doma krajanov, ki je številnim nastopajočim in obiskovalcem nudil zavetje ob osrednjem delu programa.

Vztrajni člani društva so že v petek organizirali zbor motoristov v Žapužah.

Po promenadni vožnji je sledila poučna ura varne vožnje izkušenega policijskega inštruktorja.

Sobotni dan je bil namenjen preizkusu nove športne opreme, ki jo je društvo nabavilo za igranje odbojke ter badmintonu s pomočjo sponzorja SENSUS-a. V letošnjem letu je bil izpeljan turnir v badmintonu. Udeležba je bila dobra. Med 16 tekmovalci si je s profesionalno

igro priboril zmago vaščan Uroš Šeme.

Kljub nedeljskemu jutranjemu dežju so vztrajni tekači pretekli kros progo okrog Žapuž, na kateri je bil najhitrejši Ivan Sokol.

Popoldanski kulturni del je bil v znamenju zelišč. V eni izmed delavnic, ki jih je v pomladnem času organiziralo društvo, so udeleženci spoznali številne zdravilne zeli ter načine za pripravo in končno tudi namene za zdravje. Rdeča nit recitacij, glasbe, plesa in pesmi so bila zelišča. Številne gledalce sta nasmejala tudi Aleš in Jože s skečem o zdravlilu proti plešavosti. Letos je prvič zapel tudi

domač mešani zbor pod vodstvom Vide Červ.

Ob koncu je žepuski župan, predsednik krajevne skupnosti Žapuže Zvonko Vidmar, ob vodnem izviru odkril kamnito ploščo, na kateri je sonet Alenke Skupek – v njem opeva vodo iz Žapuž, ki jo spremljajo dobre vile.

Za dobro počutje je poskrbel Mitja s prehrano in pijačo. Mi pa smo lahko zaplesali ob glasbi skupine Amor.

Aleš Breclj

ARG: Dobraveljske učenke na mladinskem EP

Dobravlje, 21. junija - V Bojnica na Slovaškem je konec tedna potekalo 11. mladinsko evropsko prvenstvo v ARG (amaterskem radiogoniometriji). Slovensko reprezentanco do 15 let je sestavljala ekipa treh učenk Dobraveljske šole, sicer članic Radioklub Ajdovščina (S53AAN - Ajdovščina).

Amaterska radiogoniometrija je tehnično - športna disciplina, kjer tekmovalci s pomočjo posebnih sprejemnikov z usmerjeno anteno (radiogoniometri) v čim krajšem času na tekmovalnem področju (nepoznanem terenu) odkrijejo skrite oddajnike. Popularno temu početju pravijo tudi 'lov na lisico'. Maruša Štokelj, Jerneja Samec in Ana Čufer so ekipno osvojile 9. in 11. mesto (tekmuje se v dveh disciplinah; 144 MHz - UKV in 3.5 MHz - KV), posamič pa je Ana obakrat osvojila

14. mesto, kar je tudi najboljša uvrstitev med posameznicami na treh prvenstvih, katerih se je doslej udeležila slovenska reprezentanca.

Radioklub Ajdovščina pa je 19. junija na Črnem Vrhu priredil še državno kratkovalovno prvenstvo Zveze radioamaterjev Slovenije, na katerem je pri juniorjih zmagal Žiga Batič, med seniorji je bil drugi David Čufer, pri veteranih pa tretji Stanko Čufer, tudi mentor za to disciplino na dobraveljski šoli.

Za Vas pripravimo projekt sončne elektrarne, ki vam bo dolgo služila, pa še zaslužili boste!

Kako?

Pokličite

SKAPIN

www.skapin.si

Vipavska cesta 4
5270 Ajdovščina
Tel.: 05 364 41 61
info@skapin.si

Spet nova pridobitev ob prazniku Vipavska lepota z velikanko

Dolga Poljana, 3. julija – Dolgopoljci so obeležili svoje peto uradno praznovanje krajevnega praznika. Domala ob vsakem praznovanju se veselijo kakšne nove pridobitve in tako je bilo tudi tokrat. V športnem parku Martinše so namreč predali namenu povsem novo otroško igrišče, ki so ga uredili s prostovoljnimi delom.

Zametki za igrišče so nastali že ob gradnji kanalizacije po vasi, ko so odvečni material začeli odlagati na neizkoriščeni prostor ob že asfaltiranem igrišču. Lani, predvsem pa letos, so zavihali rokave in prostoru dali pravo podobo otroškega igrišča s povsem novimi igrali. Prostor so ogradili, posadili drevesa in vse, kar sodi zraven. Vsa fizična dela so opravili prostovoljno, kar je skupno nanese več kot 500 ur. Ob prazniku pa se v Dolgi poljani veselijo še ene pridobitve – širokopasovnega telefonskega omrežja, ki bo vsem

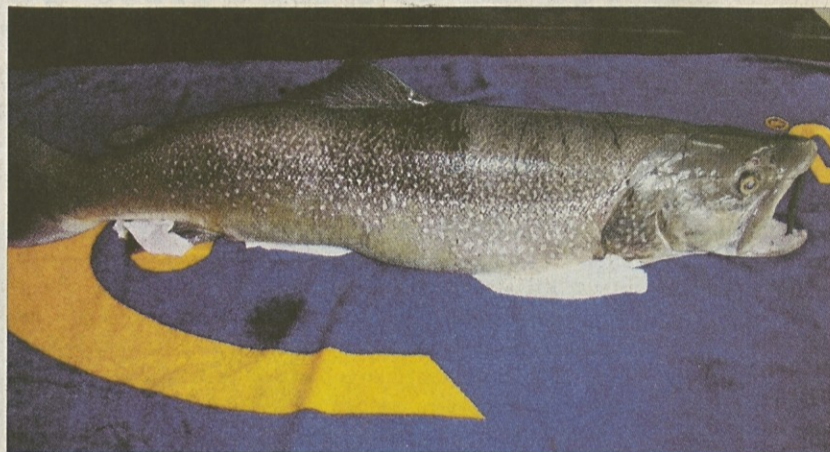
v vasi omogočal priključitev na internet, digitalno Tv in seveda sodobno telefonijo. Centrala je postavljena v domu kranjancov, nekaj naročnikov je že priključenih, ostali bodo v kratkem.

Poleg tega so, od lanskega praznika, dokončali kanalizacijsko omrežje, na katerega ni priključenih le še 20 stanovanjskih hiš, poasfaltirali so praktično vse poti po naselju. V dvorani KS so zamenjali vsa okna in vrata spodnjih prostorov. »Vsem, ki so kakorkoli pomagali pri teh delih, še posebej mladini, se za ves trud zahvaljujem,« je ob naštevanju

pridobitev med dvema krajevnima praznikoma dejal predsednik KS Danilo Curk, ki je dodal, da tudi v bodoče ne bodo držali rok križem, saj trenutno že širijo ovinek v Otavah, pri Dušakih urejajo izvir, pri Česnikovih pa urejajo javno pot proti Colu. Nato je s podžupanom ajdovske občine Igorjem Česnikom prerezal trak oziroma spustil balone v zrak, s čimer sta igrišče predala otrokom v uporabo.

Praznik so v športnem parku Martinše že v popoldanskem času vpeljale ustvarjalne delavnice za otroke, ki sta jih tudi tokrat vodili dvojčici Raspor. Kakih 30 vaških otrok je dalo prosto pot domišljiji pri risanju svojih junakov iz risank. Uradno slovesnost je povezovala Lucija Praček, ki je z otroci tudi pripravila prisrčen programček. Zapel je tudi domači mešani pevski zbor Tabor, dve pesmi pa je prispeval še kvartet Fantov izpod Vurberka, ki je, v nadaljevanju, ob ansamblu Amor, skrbel za zabavo in ples. **Emil Milan Fras**

Vipava, junija 2010 - Reka Vipava je biser, ki oživlja. To potrjuje tudi doživetje zadnjega srečanja ribičev Ribiške družine Ajdovščina in gostov iz več ribiških družin Slovenije. Ti so se namreč pred dnevi zbrali pri izviru reke Vipave na vsakoletnem že tradicionalnem srečanju sladkovodnih ribičev.

Opnovnem oživljanju te lepote Vipavske doline, priča tudi izjemen ulov kraljice sladkovodnih rib, ki je najbolje uspel gostu srečanja Martinu Fabjanu (član RD Soča).

Spretna roka mu je tokrat zagotovila največji trofejni ulov, ki je po oceni tekmovalne komisije primer prvobitno genetsko ohranjene soške postrvi, dolge 80 cm in težke 6,9 kg. Na veselje udeležencev srečanja je bilo takih trofej, sicer nekoliko manjših, kar nekaj.

Simbioza vode in ribe z ribiči, dokazuje svojo neločljivo povezanost in skrb za ohranjanje življenja v naših vodah. Pravzaprav bi ribičem in ribogojcem

lahko rekli kar čuvaji narave, saj s svojo vdanostjo do ohranjanja avtohtonih vrst vodnih organizmov, voda in njihove okolice, posvečajo veliko znanja, truda in sredstev.

Čas je, da se zavemo, da je voda strateška dobrina, ki postaja vse dražja in bolj dragocena, zato jo bomo morali skrbno varovati. To je naše skupno poslanstvo in dolžnost! Zato ni nikdar odveč, ko širimo misli o sožitju človeka z naravo; varujmo jo! Zato v vodotoke in naravno okolje ne odlagajmo odpadkov, nevarnih snovi in tudi na splošno z njimi ravnajmo odgovorno.

I. Krušec

FAMA z vami že **20 let**

ODDELEK STEKLA, POSODE IN DARLNEGA PROGRAMA
DARILA ZA VSE PRILOŽNOSTI IN OKUSE

Mercator agrooprema
Goriška cesta 13, Vipava tel.: 05 36 44 868

AKCIJA

- CEPILCI DRV
- GOZDARSKI VITLI TAJFUN
- KOSILNICE BCS
- GROZDNI PECLJALNIKI
- MULČERJI BERTI

MOŽNOST PLAČILA Z MERCATOR PIKA KARTICO TUDI NA 24 OBROKOV BREZ OBRESTI

PICERIJJA ☎ 36 87 263
na PIAČU

MALICE, KOSILA, PICE ...

Kalamari na 101 način

Svetozar Križaj po 70 letih spet v

Gorici

Gorica, 21. junija - V razstavnih prostorih Državne knjižnice - Biblioteca Statale Isontina so odprli razstavo o ajdovskem arhitektu Svetozarju Križaju z naslovom *Dijak v Gorici, Plečnikov študent v Ljubljani*.

Z razstavo se Svetozar Križaj (1921 - 1996) vrača v Gorico, v mesto, kjer je na Znanstvenem liceju pred 70. leti maturiral kot edini Slovenec v svojem razredu. Po maturi se je odpravil študirat v Padovo, nato v Bologno, ob kapitulaciji Italije se je priključil NOB in pod imenom Švejk deloval v partizanskih tehnikah in v tiskarnah. Po koncu vojne - dočkal ga je v Trstu - se je v Ljubljani odločil za nadaljevanje študija pri prof. Plečniku.

V Pilonovi galeriji so leta 2008 pripravili razstavo njegovih risb in skic s Plečnikovega seminarja v študijskem letu 1946 - 47 na temo spomeniške arhitekture in ob tej priložnosti izdali mapo z izborom teh del, razstavo v Gorici pa spremlja še italijanski prevod teksta dr. Irene Mislej, Križajeva osebna dokumentacija, širok pregled strokovnih ocen Križajevih del in fotografije Primoža Breclja Križajevih del na Ajdovskem iz zadnjega arhitektovega obdobja. V tem času je namreč izpeljal manjše posege

pri prenovah cerkva in kapel (Sv. Anton ob Hublju, Sv. Martin v Žapužah, okoliča župne cerkve v Šturjah).

Toda malokdo ve, da je Križaj po diplomi leta 1956 pri prof. Edvardu Ravnikarju pomembno zaznamoval arhitekturni videz Ajdovščine in Vipave, kjer je zasnoval prvo serijo tamkajšnjih blokov, v Ajdovščini pa je prvo njegovo opaznejše delo bazen olimpijskih dimenzij na Policah (1962 - 64). Njegov izbor arhitekturnih nalog je pester, saj zajema tako urbanistično načrtovanje kot adaptacije starejših objektov ter notranje opreme. Prepoznaven pečat je tako zapustil ob prenovi kinodvorane v Ajdovščini (1964). Njegov največji dosežek pa je prenova pekarnice Pilonovega očeta v Pilonovo galerijo v letu 1975. Obsežna in zahtevna prenova dveh stavb v enoten prostor mu leta 1976 pri-

nese Plečnikovo nagrado, ki se pridružuje že prej prejeti nagradi Prešernovega sklada za prenovu Rotovža (1967) ter Župančičevi nagradi za ureditev Hotela Slon (1970).

Tudi kasneje se Križaj rad vrača v rodni kraj in v Pilonovi galeriji konča svoje delo s prenovo podstrešja (1994), ukvarja se tudi z ureditvijo sedanega območja tržnice (kjer je leta 1989 že postavil spomenik prvi poveljni vladni na Slovenskem) in ga zasnuje kot prostor za predstavitev arhitekturnih izkopanin z rekonstruiranim rimskim stolpom.

Nazadnje se je ukvarjal s snovanjem načrta za Alejo zaslužnih mož na Ajdovskem, ki pa je obstal samo pri predlogu, saj ga je 2. novembra 1996 prehitela smrt.

ep,
foto Tanja Cigoj, Primož Breclj

Američani pri Vipavskih tamburaših

Vipavski tamburaši so med 18. in 20. junijem gostili The Buckingham, Browne and Nichols School Chorale - mešani pevski zbor iz Cambrida v Ameriki, ki ga vodi zborovodja Joseph Horning. Zbor je v Ameriki že večkrat prejel različna zborovska priznanja in plakete. Že večkrat pa so se odpravili tudi na turnejo po Evropi. Tako so gostovali v Italiji, Angliji, Madžarski, Češki, letos pa so prvokrat obiskali Sloveniji in bili nad njo zelo navdušeni.

V petek so najprej imeli sakralni koncert v cerkvi Marijinega oznanjenja v Ljubljani, v nedeljo pa so ponovili koncert v Logu pri Vipavi. Koncert je bil sestavljen iz štirih delov. V prvem delu so nam predstavili sakralne pesmi, v drugem delu je mladinski orkester KD Vipavskih tamburašev izvedel klasične sakralne skladbe, ki jih je njihova dirigentka Neža Žgur priredila za tamburaški orkester. Kot solista sta program obogatila tenorist Damijan Berčan in trobentač Jernej Gantar. Drugi del koncerta se je končal s skladbo Panis angelicus, ki

so jo Američani zapeli ob spremljavi Vipavskih tamburašev. V tretjem delu so gostje predstavili dve ameriški in dve slovenski ljudski pesmi (Igraj kolce in Kresnice), kar je bilo za vse poslušalce prijetno presenečenje.

Četrti del pa je bil prav nekaj posebnega, saj so se iz mladih grl izvile melodije črnih duhovnih pesmi. Za konec koncerta je sledilo še presenečenje za zborovodjo Josepha Horninga, ki je prav v nedeljo praznoval svoj rojstni dan. Tako sta mu zbor in Vipavski tamburaši zapela in zaigrala Vse najboljše, dirigentka Neža Žgur pa mu je izročila darilo.

Že med samim koncertom je zborovodja ameriškega zbora povedal nekaj poudaril je, da jim je bilo zelo prijetno gostovati v Sloveniji, da so navdušeni nad gostiteljevo gostoljubnostjo, slovensko domačo hrano in lepoto Slovenije. Dotaknil pa se je tudi nogometne tekme med ZDA in Slovenijo in izrazil veselje, da se je končala z remijem, saj je bil tako dan za vse razlog za veselje ... Po nastopu je sledilo še druženje, kjer ni manjkalo peciva in izmenjave e-naslovov ter naslovov facebooka.

Meta Žgur, foto Peter Prunk

Pevski praznik v dežju

Šentvid pri Stični, 20. junija - Na že 41. pevskem taboru je nastopilo 150 sestavov z okoli 2500 pevci. Tudi tokrat so se pevskega tabora udeležile pevke ŽPZ Večernica društva upokoencev in društva invalidov Ajdovščina.

Slabo vreme je program sicer osiromašilo, vendar ni preprečilo petja in dobre volje pevki in pevcev. Kljub pičilim 13 stopinjam in dežju so se organizatorji odločili tabor spraviti pod streho, dobesedno in v prenesenem pomenu.

Vajo so imeli kar v telovadnici šole, odpadla je povorka, nastop je minil brez godbe in folkloristov, za dve pesmi so tudi skrajšali program skupnega prepevanja. Tisoče pevcev je v anoraku s kapuco vodil Igor Švara. Letošnje prireditve ('So pesmi okrogle, pripravne za pet') so zaznamovale vse in hudomušne pesmi. Kot je dejal predsednik organizacijskega odbora Jernej Lampret,

so - zaradi težkega obdobja, v katerem se nahajamo - takšne tudi najbolj primerne. V šali je še dodal, da ne bi vedeli, kam z dobro voljo, če bi prireditev obhajalo še sonce. Zbrane je nagovoril tudi Mirko Ramovš, ki je veliko svojega časa posvetil raziskovanju slovenskih ljudskih plesov. Spomnil je na pomembno vlogo petja pri ohranjanju narodovega obstoja in njegove identitete, pa tudi jezika: "Zelo nas skrbi narava, še bolj bi nas moral naš jezik," ker namesto lepih slovenskih besede in besednih zvez uporabljamo tuje.

Tudi s fotografije je vidno, da so se 'večernice' pod dežniki imenitno zabavale.

ri

'Dvojna zmaga' članic POC - a na Hrvaškem

Sedmega mednarodnega ex-tempora za keramiko in slikarstvo v Kostreni pri Reki so se udeležile tri članice ajdovskega društva POC. In to nadvse uspešno.

Mednarodna žirija je med več kot 100 udeleženci iz Hrvaške, Italije in Slovenije presodila, da je delo Miroslave Hrovatin najboljše in ji prisodila prvo (denarno) nagrado, z diplomom pa je nagradilo 'drugovrščno' Metko Češnovar. Kot je povedala Miroslava Hrovatin, tudi sicer predsednica društva, so bile Ajdovke (sodelovala je še Nadja Lešnjak) presenečene nad izkupičkom ex-tempora, saj nagrad niso pričakovale. Sodelovale so predvsem zaradi dobrih stikov, ki jih imajo s hrvaškimi ustvarjalci.

Sicer šteje društvo POC 20 članov (predvsem članic), dejavnih jih je dobra polovica. Udeležijo se štirih, petih tečajev letno, na katerih spoznavajo nove tehnike v oblikovanju in žganju gline, redno pa se ob ponedeljskih sestajajo v Domu krajanov v Ajdovščini, kjer bodo proti koncu leta tudi postavile razstavo svojih del. Pred časom so že navdušile s samostojno razstavo v Izoli, kjer so v galeriji Alga postavile na ogled svoja videnja čajnikov - naslov razstave je bil namreč Vabilo na čaj.

ep

Šturci romali v Lurd, Compostelo in Fatimo

V začetku junija se je skupina romarjev iz Šturij, pod duhovnim vodstvom župnika Marka Kosa, odpravila na 3500 m dolgo romarsko pot z avtobusom. Na poti nas je strokovno vodila gospa Alenka v okviru agencije Ariturs.

do mogočne cerkve sv. Jakoba. Cerkev v notranjosti skriva zlat oltar in bogate stvaritve, medtem ko je od zunaj bolj žalosten pogled na zanemarjeno pročelje, ki ga nihče ne vzdržuje.

Romarsko pot smo nadaljevali preko Porta do Fatime, kjer je bila naša zadnja romarska postaja. Tudi tukaj smo doživeli lepe trenutke ob spoznanju prikazanja Marije trem vidcem. V Fatimi so pred dvema letoma zgradili novo cerkev, ki sprejme 8600 vernikov. Nad glavnim oltarjem je mozaik, ki ga je izdelal Slovenec - pater Marko Rupnik iz Črnega Vrha, ki deluje že več let v Rimu. Koščki mozaika s površino kar 500 m² so narejeni iz pečene gline in prekriti z zlatimi lističi. Rupnikov je tudi mozaik na pročelju osrednje bazilike v Lurdu. Duhovno obogateni smo se zapeljali še do Atlantika, do lepe razgledne točke nad slikovitim ribiškim mestom Nazare.

Po naporni vožnji z avtobusom smo se vrnili v Slovenijo z letalom.

Aleš Breclj

Prepotovali smo Italijo, francosko Provanso ter dospeli v Carcassone, kjer smo si ogledali velik grad z dvojnimi obzidjem. Grad, pravo malo mesto, je zanimiv po tem, da ga napadalci niso nikoli zavzeli.

Prva romarska postaja je bila Lurd (Lourdes). Za Lurd smo slišali že mnogo zgodovinskih dejstev, vendar ko smo bili osebno deležni te bližine - mesta prikazanja device Marije deklici Bernardki, smo spoznali, da je to res posvečen kraj. V bližini so zgrajene tri mogočne cerkve, v katerih je mnogo umetnikov v presežnih ustvarjalo svoja dela. Prostor ob votlini pa je naraven, kot je bil pred sto leti in tam, ob preprosti molitvi, prehaja božja milost na nas. Kljub temu, da se prinja na ta kraj na tisoče romarjev, potekajo vse maše, molitve, ogledi, obiski bolnikov, prošnje ... umirjeno, brez hrupa in nervoze. Za vse to lahko človek poskrbi le delno, največja pomoč prihaja od zgoraj. Naša skupina je bila v Lurdu na petek, na običajen dan. Na večerni procesiji se je zbrala množica cca 4000 romarjev, kar nam je uspelo ujeti tudi v objektiv. Težko je opisati vse te občutke, to je potrebno doživeti.

Potovanje smo nadaljevali preko Burgosa, Leona - velikih mest, kjer smo si ogledali najpomembnejše zgo-

dovinske znamenitosti. Naslednja romarska postaja pa je bil Santiago de Compostela, cilj dolgih romarskih poti iz cele Evrope, tako imenovane Jakobove poti. Mnogo romarjev prepotuje na stotine kilometrov peš ali s kolesom, vse

Zvok harmonik nad cvetočimi poljanami

Nanos, 27. junija - Cerkev sv. Hieronima na Nanosu, ki jo je pred časom z veliko truda in prispevkov vernikov obnovil zdaj že upokojeni duhovnik Anton Štrancar, je v poletnem času priljubljena izletniška, seveda pa ob mašah tudi romarska točka.

Tradicionalno romanje je bilo vse-skozi na binkoštni ponedeljek, ko se je znalo tam gori na več kot sto metri nadmorske višine zbrati

tudi po več tisoč vernikov, ne samo iz Vipavske doline, temveč tudi s Krasa, Pivškega, od tam, kamor je od cerkvice tudi najboljši razgled. Nekaj odmevnih govorov je pri sv. Hieronimu množicam namenil tudi znameniti razsvetitelj Matija Vrtovec, ena od njegovih pridig pa velja tudi za prvi slovenski tekst s planinsko tematiko. Prva izklesana letnica kaže na svetišče sv. Hieronimu že v 14. stoletju, kasneje je bila večkrat prezidana (vklesane letnice kažejo na 17. in 18. stoletje), po vojni pa je šlo z njo strmo navzdol, dokler je pred dvajsetimi leti niso, po že omenjeni temeljiti prenovi, ponovno posvetili.

Zadnja leta so si poletne maše v cerkvi pod Grmado 'zakupile' okoliške

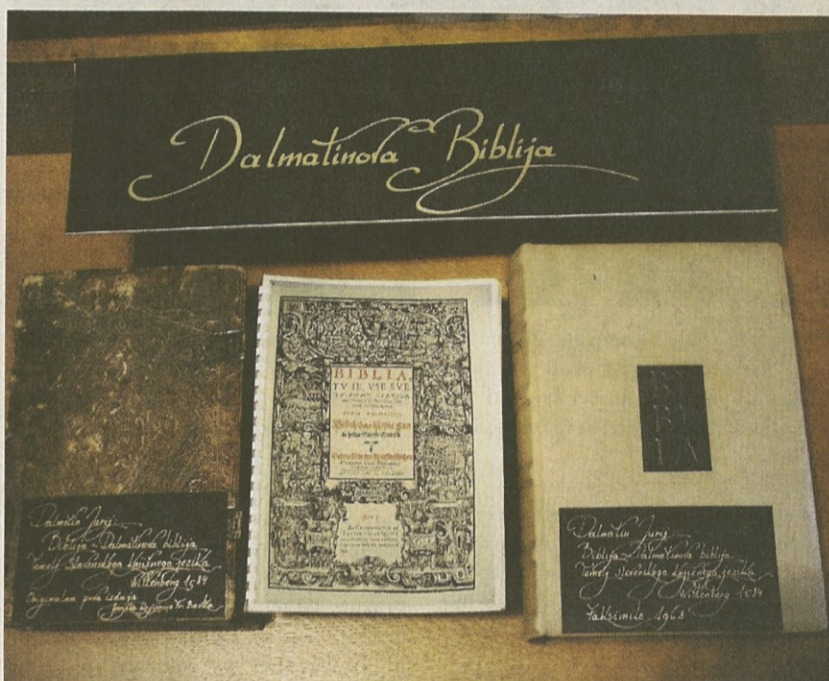
župnije (Podraga, Podkraj, Vipava, celo Postojna), zadnja junijska nedelja pa je bila tokrat namenjena vernikom iz Podnanosa in Lozic. Po maši je bilo, zanimivo, še žeganje harmonik. Šembijški (in loziški) župnik Dominik Brus je blagoslov podelil desetim instrumentom oziroma harmonikašem, ki so seveda kasneje z veseljem raztegnili svoje mehe. Lozičani so po maši nižje doli na planoti, 'V vrtil', celo priredili pravo veselico.

Lepo vreme pa je privabilo na Nanos tudi veliko naključnih obiskovalcev, ki so lahko uživali v čudovitih pogledih na zares pestre in dišeče preproge planinskega cvetja.

ep

Razstava 'Biblija – Sveto pismo in Slovenci' iz zbirke Stanislava Bačarja

V cerkvi sv. Janeza Krstnika v Ajdovščini smo bili v tednu med 19. in 27. junijem priča prav posebnemu verskemu in kulturnemu dogodku. Na ogled je bila razstava 'Biblija – Sveto pismo in Slovenci' v organizaciji Župnije Ajdovščina v sodelovanju z Goriškim muzejem.

Pobudnik in avtor razstave je bil Stanislav Bačar, znani ajdovski bibliofil, ki je iz svoje zbirateljske knjižnice prispeval vse primerke izdaj Svetega pisma, razen originalne prve izdaje Dalmatinove Biblije, ki jo je za razstavo posodila Goriška knjižnica Franceta Bevka iz Nove Gorice.

Na samem odprtju razstave je o razlogih za postavitve razstave spregovoril domači župnik msgr. Alojzij Milharčič. Sveto pismo pa so s treh gledišč predstavili trije strokovnjaki. Doktorica znanosti iz literarnih ved Petra Kodre je predstavila pomen svetega pisma za razvoj in kulturni obstoj slovenskega jezika ter posledično tudi kulturni razvoj slovenskega naroda in njegove narodne identitete. Sveto pismo se med vsemi knjigami ponaša z najbolj laskavim naslovom Knjiga knjig. Je najbolj znana, prevajana, tiskana in prodajana knjiga na svetu. Leta 1584 smo z Dalmatinovim prevodom Biblije v slovenščino dobili tudi dokaz, da je naš jezik razvit in da smo lahko ponosni, da je slovenščina v prevodu celotne Biblije med vsemi svetovnimi jeziki dvanaajsta po vrsti. Teološke okvire

Svete knjige in njen verski pomen nam je približal profesor latinščine Bogomir Trošt. Ker je Sveto pismo navdihneno, je cerkvenim očetom in učiteljem vrhovno pravilo prave vere. Je temelj vse teološke znanosti, je »koristno za poučevanje« od verouka vnaprej, »za svarjenje, za vzgojo v pravičnosti« pri pridigah in raznih nagovorih. Bibliofilsko gledišče ter predstavitev razstavljenih prevodov je podal zbiratelj in ljubitelj knjig Stanislav Bačar, ki na vprašanje, zakaj ta razstava, odgovarja: »Knjige vendar morajo med ljudi! Pričujoča razstava je ena redkih priložnosti za ogled različnih izdaj Svetega pisma v slovenskem jeziku skozi čas.« Večer je ob orgelski spremljavi Andreje Kosmač glasbeno obogatil domači cerkveni zbor pod vodstvom Martine Batič.

Številni obiskovalci razstave so lahko spoznali, da je Sveto pismo – zares knjiga knjig, ki ga je vredno vzeti v roke, ga brati in premišljevati tudi osebno, da »bi bil Božji človek, popoln, pripraven za vsako dobro delo.«

Niko Ličen

- INTERNET

- TV

- TELEFONIJA

- **SERVIS NA DOMU**

(za fizične in pravne osebe in možnost vzdrževalne pogodbe)

- PRODAJA RAČUNALNIŠKE OPREME

- PRENOSNI RAČUNALNIKI

- LCD MONITORJI

- POTROŠNI MATERIAL

- IZDELAVA SPLETNIH STRANI

- VSA RAČUNALNIŠKA OPREMA ZA ŠOLARJE

Za vaš računalnik vse na enem mestu.

MAKO še vedno odpravi

napako vsako!

tel.: 05 368 11 10

gsm: 041 352 645

 ma-ko d.o.o.

Škofov blagoslov mladim pritrkovalcem

Vztrajni Lokavčani do novih zvonov

V tem letu smo bili Lokavčani zelo produktivni in delavni. V cerkvi sv. Lovrenca smo uredili vhod, cerkev smo popleskali in izvedli razna zidarska dela. V zakristiji smo dali izdelati nove omare, uglasili smo orgle in nabavili šest miniaturnih zvonov. Ker to ni kar tako, smo se odločili, da bomo vsa dela proslavili na veličasten način.

Tako smo v nedeljo 20. junija Lokavčani praznovali, saj je v našo župnijo prišel koprski pomožni škof dr. Jurij Bizjak in blagoslovil vsa dela in izdelke.

Nujna so bila razna zidarska dela - prej cementne stopnice in vhod v cerkev smo obložili z lepim granitom in uredili klančine. Nove sveže barve so polepšale videz cerkve, omare v zakristiji so bile potrebne popravila, zato so se v župnijskem svetu odločili za nove.

Ko so urejali kanal za plaz Slano blato, so morali posekati tudi orehe na cerkvenem zemljišču. Les je dal župnik Jože Ličen strokovno posušiti in iz teh orehov so izdelali zelo lepe omare v bolj modernem stilu, kot je pač moderna cerkev iz leta 1935, zgrajena po načrtih Maksa Fabianija. Ko so odmikali stare omare, so na hrbtišču opazili letnico 1719, kar pomeni, da so služile 291 let - služile bodo še naprej, saj so jih prenesli (vrnili?) v staro župnijsko cerkev sv. Marije Vnebovzete.

Ob slovesnosti je škof Bizjak blagoslovil še šest miniaturnih zvonov, ki so uglasili v tonih D, E, Fis, G, A in H. Zvonove smo posvetili sv. Lovrencu, sv. Mariji Vnebovzeti, sv. Urbanu, sv. Jožefu, sv. Ceciliji in sv. Valentinu. Sveta maša je bila zelo veličastna. Ubrano petje našega mešanega in otroškega zbora so spremljali zvoki tamburic in uglašeni zvonovi. Zaigrali smo naslednje melodije: Aleluja, Pesem vesela, Bogu čast in slavo in Marija pomagaj nam sleherni čas. Po blagoslovu smo zaigrali in zapeli še lokavško himno Pod Čavnom visokim prebivam, nato pa se skupaj družili in povesešili v naši župnijski dvorani.

Lokavec ima prav na področju zvonov pestro zgodovino. Prvi zapisi o lokavških zvonovih segajo v leto 1736. Še pred prvo svetovno vojno je prepevalo v

zvoniku cerkve sv. Lovrenca in zvoniku sv. Urbana pet zvonov. Za vojaške potrebe so jih sneli že leta 1914. S trdno voljo in željo so Lokavčani do leta 1923 spet prišli do petih zvonov.

Žal so skupaj peli komaj 20 let, saj je tudi 2. svetovna vojna zopet zahtevala nesmiseln davek in 1943. leta vzela 3 zvonove. Priповedi starejših vaščanov pravijo, da so zvonovi, prej kot so jih sneli iz zvonika, zapeli svojo zadnjo uro in Lokavčani so spet žalovali.

Želja po večglasnem zvonjenju in pritrkavanju je bila tako močna, da so zvon, ki je ostal v cerkvi sv. Urbana, prenesli

v cerkev sv. Lovrenca. Ta zvon je počil, tako da je v zvoniku ostal samo en velik zvon, težak 1261 kg, ki je v tonu D, polnih 45 let, osamljen, vendar ponosen in vztrajen, tako kot Lokavčani, vabil ljudi k molitvi in delu. V letu 1988 je na veliki petek zapel v družbi dveh novih zvonov in skupaj so naznanili gospodovo vstajenje.

Ker nam Lokavčanom duh vztrajnosti

ne da miru, smo v letu 1994 s tremi novimi zvonovi opremili še zvonik cerkve sv. Marije Vnebovzete - naše stare matične cerkve - in z dvema zvonovoma še cerkev sv. Urbana.

Zvonovi so torej bili, toda tradicija pritrkovanja je medtem zamrla. Gospod župnik se je zavedal, da jo je potrebno obnoviti. Leta 2001 so trije mladi fantje s pritrkavanjem polepšali velike cerkvene praznike.

Bog nas je klical in končno priklical v letu 2006, to je točno 270 let potem, ko so se v Lokavcu pojavili prvi zapiski o zvonovih. V tem letu je v Vipavskem Križu gostovala pritrkovalska šola in otroci Stane, Eva in Anej so jo obiskovali in tudi opravili prve preizkušnje pri učitelju Dominiku. Mamama Nadi in Beti je bila glasba zvonov tako všeč, da sva začeli najprej s samoizobraževanjem, kasneje pa nama je zelo pomagal Marko Česen in postali sva učenki in mentorici hkrati. Mladi pritrkovalci so prihajali in odhajali in v letu 2008 smo si zaželeli miniaturnih zvonov. Šli smo od hiše do hiše in prosili za denar, podprli so nas še nekateri lokavški podjetniki, krajevna skupnost, občina Ajdovščina in seveda naš župnik. Končno smo se lahko odločili za nakup.

Ob pomoči Jožeta Mehleta - referenta

za pritrkovalce v ljubljanski nadškofiji, smo se v letu 2009 odločili, kateri toni zvonov bi bili najbolj uporabni.

Odločili smo se za livarno Perner v Nemčiji in zvonove prevzeli 6. aprila letos. Kolavdiral jih je dr. Matjaž Ambrožič in potrdil, da povsem ustrezajo uglastitvi, ki smo jo izbrali.

Da smo prišli do te podobe (na fotografiji), je bilo vložnega še ogromno dela, organizacije in denarja.

Ker se z Beti čutiva za svoje odločitve odgovorni vsem, ki so prispevali denar in delo, sva poskrbeli še za umetniški vtis in povabili nekdanjo Lokavčanko Vlasto Lokar Lavrenčič, ki je skladbe priredila za naše pritrkovalce.

Nad Lokavčani, ki sta jim vojni vihri vzeli kar 8 zvonov (iz priznanih livarn Samassa in Borioli), vendarle bdi Bog, saj nam je sedaj dano, da pred nami stoji 6 uglašeni miniaturnih zvonov in 8 mladih pritrkovalk in pritrkovalcev - še dva sta se nam pridružila te dni - ki nas bodo razveseljevali in nam oznanjali lepe dogodke. Bog daj, da se nikoli ne ponovijo pretekla dejanja in naj prav vsi lokavški zvonovi in vsi zvonovi tega sveta pojejo in obstajajo samo za dober namen.

Nada Blažko

Budanjci ne dajo pokala

Ob šagri tekmovanje pritrkovalcev Ajdovščina 2010

Ajdovščina, 27. junija - Pitrkovalsko društvo Ivan Mercina in župnija Ajdovščina sta že petič zapovrstjo organizirala tekmovanje v pritrkovanju. Potekalo je v sklopu praznovanja goda ajdovskega farnega zavetnika sv. Janeza Krstnika.

Pitrkovalske skupine, na zvoniku se jih je letos zvrstilo dvanajst, so prišle od blizu in daleč - od Lokavca, Budanj do Krke in Koroške Bele. Kot vsako leto niso manjkali niti pritrkovalci iz zamejstva (Gorice, Aiella). Zvonovi so zapeli že ob 14. uri, ko so imele skupine možnost preizkusiti zvonove in dokončno izpiliti svoj tekmovalni program. Ob uradnem začetku je zbrane pritrkovalce in poslušalce

Kobal in Andrej Vovk. Po končanem nastopu še zadnje skupine iz Dupelj so na svoje nove miniaturne zvonove zaigrali mladi pritrkovalci iz Lokavca. Tačas so svoje delo končali člani komisije, ki so imeli zelo težko delo, saj so bili nastopajoči med seboj zelo izenačeni.

Ne glede na izenačenost, so štirje pokali, ki so jih letos pripravili organizatorji - poleg pokalov za prva tri mesta še pokal za najmlajšo skupino - morali

najprej pozdravil in blagoslovil domači župnik Alojz Milharčič, sledila je predstavitev strokovne komisije, pravil tekmovanja in žreb vrstnega reda nastopajočih.

Žreb je določil, da na pet bronastih zvonov kot prva nastopi štiričlanska skupina iz Lokavca. Pitrkovalci so imeli po šest minut časa, da pokažejo svoje znanje in naredijo kar najboljši vtis na tričlansko strokovno komisijo, ki so jo sestavljali Dušan Černigoj, Andrej

dobiti nove lastnike. Tako so tretje mesto osvojili pritrkovalci iz Ligojne, drugo so bili Lokavčani, prvo mesto pa so že tretjič osvojili pritrkovalci iz Budanj - Tomaž Lavrenčič, Marjan Kobol, Dušan Ferjančič in Borut Peljhan.

S podelitvijo pokalov in priznanj, se je zaključil uradni del tekmovanja, sledilo je še skupinsko slikanje, druženje ob prijači in tradicionalni vipavski joti, s pesmijo ajdovskih zvonov v ozadju.

Miran Gregorič

VABILO

na duhovni seminar, ki ga bo vodil

o. JAMES MANJACKAL

iz reda bratov sv. Frančiška Saleškega
v cerkvi Marije tolažnice žalostnih v Logu pri Vipavi,
dne 16. 17. in 18. julija 2010

PROGRAM:

- petek in soboto pričetek ob 9. uri, zaključek ob 18. uri s sveto mašo,
- v nedeljo pričetek ob 9. uri, zaključek ob 17. uri s sveto mašo,

Vabi: Prenova v Duhu info GSM 031 600770

Nagrajeni učenci pri županu

Vipava, 22. junija – Vipavski župan mag. Ivan Princes se je srečal z najboljšimi učenci višjih razredov osnovne in glasbene šole. Ti učenci so na državnih tekmovanjih v tem šolskem letu dosegli odlične rezultate in osvojili najvišja priznanja.

Že kar tradicionalnemu srečanju se je pridružil tudi podžupan Bogdan Godnič. Sedemnajst učencev so spremljali tudi učitelji mentorji in ravnateljici obeh šol. V prijetnem vzdušju se je župan zanimal za želje in ambicije učencev. Zastavili so si visoke cilje, pot do njih bo v resničnem življenju zahtevna; morebitne težave pa je moč premagati s prizadevnostjo in vztrajnostjo.

V vipavski občini si prizadevajo za ohranjanje naravne in kulturne dediščine. Tudi turizem, izboljšanje pogojev za življenje občanov in izobraževanje sodijo med prednostne naloge. Tako je župan na srečanju govoril tudi o prizadevanjih občine za ureditev prepotrebne igrišča ob osnovni šoli in ustreznih prostorov za pouk glasbene šole. Pričakuje tudi, da bodo nekateri učenci po končani srednji šoli lahko nadaljevali šolanje v oddelku Univerze na Primorskem, ki bo dobil prostore v Lanthierijevem dvorcu.

V spomin na srečanje so učenci ob čestitki za dosežene uspehe iz rok župana prejeli tudi pesniško zbirko Ide Semenič iz Orehovice.

anb

Zaključna prireditev za prostovoljce v CIRIUS-u

Vipava, 15. junija - V Centru za izobraževanje, rehabilitacijo in usposabljanje Vipava je bilo zopet veselo. Ustanova je namreč pripravila zaključno prireditev za prostovoljce, ki so se družili z mladimi s posebnimi potrebami iz CIRIUS-a v okviru akcije 'Postani moj prijatelj'.

Prostovoljce sta pozdravila ravnateljica CIRIUS-a dr. Erna Žgur ter ravnatelj Škofjske gimnazije Vipava Vladimir Anžel ter mentorici prostovoljnega dela na CIRIUS-u Jasna Podstudenšek ter Škofjski gimnaziji Vipava Petra Rep.

Največji delež prostovoljcev namreč prihaja v CIRIUS ravno iz sosednje Škofjske gimnazije v Vipavi, kjer v okviru prostovoljnega dela zgledno sodelujejo že 15 let.

S kratkim kulturnim programom so se predstavili dramsko - recitacijska sku-

pina ter instrumentalna skupina otrok iz CIRIUS-a pod vodstvom Danice Benčina in Loredane Sajovic ter dekliški zbor Škofjske gimnazije Vipava pod vodstvom Ane Kodelja.

Sledila je še podelitev potrdil o opravljenem prostovoljnem delu in zahvala, nato pa še skupno druženje ob sladlodu.

Prostovoljci in mladi iz CIRIUS-a so se ob tej priložnosti tudi poslovili za čas šolskih počitnic v upanju na veselo snidenje ob začetku novega šolskega leta.

Jasna Podstudenšek

„Nam se smeji, saj to je pika na i“

Vipavski devetošolci so 15. junija letos narisali svojo piko na i osnovnošolskemu izobraževanju.

Slovesno prireditvijo so se predstavili staršem in se poslovili od učiteljev.

Po lepo zaplesanih uvodnih plesih so jih nagovorili ravnateljica šole, predsednica sveta staršev in vipavski podžupan. Zaželeli so jim ljubezni, humanosti, srčnosti in poguma, da bodo sledili

svojim ciljem in uresničevali svoje sanje. Spomnili so jih tudi na pošteno delo in odgovornost, ki sta temelj napredka in srečnega življenja. Na poti k odraslosti jih bodo spremljali in usmerjali starši, saj z valetu še niso napisali svoje zadnje starševske pike na i.

Učenci so dobili zaključna spričevala,

zlate bralne značke ter srebrna in zlata priznanja, ki so jih osvojili na različnih tekmovanjih. Najboljša športnica šole Vesna Kovač in najboljši športnik šole Rok Lavrenčič sta dobila plaketi. Knjižne nagrade je dobilo devet učencev, ki so vsa leta šolanja dosegali odlične učne rezultate: Monika Bajc, Barbara Batagelj, Tjaša Fajdiga, Elizabeta Koren, Tina Krapež, Rok Lavrenčič, Živa Lesar, Anja Torkar in Sara Trošt. Pohvalo šole so dobili Barbara Batagelj, Špela Fabčič, Tjaša Fajdiga, Nejc Furlan, Elizabeta Koren in Rok Lavrenčič, priznanje šole za uspešno večletno doseganje odličnih rezultatov na mnogih področjih pa sta prejeli Tina Krapež in Živa Lesar.

Slovesnost so obogatili učenci solisti z odličnimi glasbenimi in plesnimi točkami. Poslušalci so bili navdušeni tudi nad ubranim petjem mladinskega pevskega zbora. Tokrat je nastopil v treh različnih sestavih: kot mladinski zbor, kot deški zbor in kot mešani pevski zbor devetošolk in devetošolcev.

Po prijetnem druženju v šolski avli so mladostniki stopili na svoje nove poti. Naj varno hodijo po njih in zato jim vsi želimo: „Srečno na potovanju skozi življenje in čas!“

anb

Tretješolci na Debelem Rtiču

Zadnje šolske dni, od 20. do 23. junija, smo se tretješolci Osnovne šole Danila Lokarja družili in pridobivali nova znanja v šoli v naravi na Debelem Rtiču.

Raziskovali smo morsko obalo, spoznavali življenje v njem, se športno udeleževali, plavali in s teleskopom opažovali zvezdno nebo. V borovem gozdičku smo se v družbi prijateljev zabavali ob igri, petju in plesu. Šolo v naravi smo zaključili z

obiskom Pirana, kjer smo si v muzeju ogledali zanimivo zbirko opreme za podvodne dejavnosti. Polni vtisov in lepih doživetij smo se vrnili domov.

Učiteljice in učenci
3. razredov

Vipavke tretje v Sloveniji

Vipavske učenke vsako leto dokazujejo, da so izvrstne športnice in tekmovalke v igrah z žogo. Potem, ko se je lani in predlani na finalni turnir uvrstila košarkarska ekipa, je letos to uspelo nogometašicam.

Pod vodstvom trenerja Mitje Lavrenčiča so prepričljivo zmagale na medobčinskem in področnem tekmovanju. Dosegle so tri visoke

zmage, celo brez prejetega zadetka. V tekmi za uvrstitev na državno polfinalno so premagale še ekipo OŠ Most na Soči z rezultatom 3:0.

Na polfinalnem turnirju so premagale OŠ Šenčur s 4:1, OŠ heroja Janeza Hribarja z 2:0 in OŠ Poljane s 3:1 ter se brez poraza uvrstile na finalni turnir, ki je potekal v Zrečah in Celju. Tekmovalce so po štiri najboljše ekipe v Sloveniji v vseh petih kategorijah (učenke, učenci, dijakinje, dijaki in šole s prilagojenim programom). V prijetnem vzdušju na prazniku slovenskega šolskega nogometa so vipavska dekleta pustila odlični vtis. Na polfinalni tekmi je ekipa doživela prvi poraz v letošnjem šolskem letu, boljše je bila ekipa OŠ Nove Jarše z 0:2. Na tekmi za tretje mesto pa so Vipavke po pravi drami in streljanju najstrožjih kazni premagale OŠ Brežice s 6:5 in se zasluženo veselile bronastih medalj.

Ekipo so sestavljale: Monika Bajc, Tina Krapež, Vesna Kovač, Karin Nešič, Jana Trošt, Natali Panič Nardin, Tamara Tomič in Monika Kobal.

Ivan Ivanov

Razigrano skozi poletje

Medtem ko prebirate te vrstice, so aktivnosti v počitniškem programu za otroke in mlade 'Na krilih razigranega poletja 2010' na Medobčinskem društvu prijateljev mladine Ajdovščina v polnem teku. Končuje se drugi teden ustvarjalnih delavnic, ki so potekale na sedežu društva in v vipavski osnovni šoli. Začela so se tudi letovanja in sicer v Pineti pri Novem gradu in v Nerezinah.

Junij se je začel v znamenju predstavitve Latvije in Evropske prostovoljne službe, ki je potekala v stari osnovni šoli v Vipavi, v prostorih društva Razmetano podstrešje. Naša EVS prostovoljka Zanda Brikmane je skupaj z Latvijko Alino Asberga Nabergoj, ki živi v Vipavi, predstavila svojo državo, sledilo pa je pravo kulinarično doživetje ob neformalnem druženju.

Čudovit junijski petek smo preživeli tudi v Izoli, kjer se je ustavila Karavana študijskih krožkov, ki jo je pripravil Andragoški center Slovenije. Mentorica ŠK Urška Breznjak je predstavila krožke, ki so v tem šolskem letu delovali pod okriljem našega društva. Smo ustvarjalni, jezikavi in željni novih gibalnih dogodivščin, tako smo se srečevali v naslednjih krožkih: ŠK Obudimo ročna dela in ŠK Umetniška loža, ŠK Obnovimo angleščino in ŠK Ruski jezik in kultura, ter ŠK Potujmo in se izobražujmo in ŠK Čari orienta. Na 'karavani' so se predstavili krožki s cele Slovenije, vse zbrane pa sta nagovorili direktorica izolske knjižnice Marina Hrs in dr. Nevenka Bogataj z Andragoškega centra Slovenije. Na društvu smo ponosni, da študijske krožke izvajamo že od leta 1993, imamo tudi 8 usposobljenih mentorjev. Po ocenah ACS je bilo v tem šolskem letu v Sloveniji aktivnih kar 200 študijskih krožkov.

V programu 'Prostovoljno mladinsko delo', ki ga izvajamo drugo leto zapored s pomočjo sofinanciranja Urada za mladino, smo na sedežu društva pripravili drugo izobraževanje za prostovoljce.

Najprej smo prisluhnili dipl. inž. rad. Petru Kompari iz Zdravstvenega doma Ajdovščina, ki nas je poučil o prvi pomoči in zdravstveni negi otrok in mladostnikov, o nevarnostih, ki pretijo otrokom in kako te preprečevati oziroma kako ukrepati pri nezgodi. Po kratkem odmoru pa je bilo na programu predavanje dr. Igorja Areha s Fakultete za varnostne vede Maribor 'Odkrivanje in posledice spolne zlorabe otrok'. Nova znanja in izkušnje nam bodo prišle še kako prav pri delu z otroki in mladimi.

Konec junija smo se bogati za novo izkušnjo poslovili od naše prostovoljke Zande Brikmane, ki je zaključila projekt 'Prosti čas otrok in mladih v Ajdovščini' v programu Evropska prostovoljna služba. Eno leto gostiteljstva je res minilo kot bi mignil, Zanda je s svojo energijo, navdušenjem in prostovoljnim delom obogatila sebe in vse, ki smo prišli v stik z njo. V bližnji prihodnosti bomo ponovno prijaviili projekt in v kolikor bo sprejet s strani Nacionalne agencije Movit NA Mladina, bo v Ajdovščino v decembru prispel 22-letni prostovoljec Adrian iz Madrida.

Vse otroke in mlade vabimo, da se nam v teh počitniških dneh pridružijo, še nekaj prostih mest je za letovanje na Debelem rtiču in v Piranu, pripravljamo pa tudi tečaj tenisa, rolanja in plavanja, izlet na slovensko obalo ter avgustovske ustvarjalne delavnice. Več informacij na: www.mdpm-ajdovscina.si ali na telefon 368 91 40 ali 041 490 360. Živele počitnice!

Urška Breznjak

Vsi zmagovalci najtežjega maratona

Petrovo Brdo, 19. junija - Turistično društvo Petrovo Brdo iz Baške grape je v sodelovanju z LTO Posočje in z Združenjem za gorske teke pri AZS odlično izpeljalo 9. gorski maraton štirih občin. Proga namreč poteka po ozemlju štirih občin: Bohinj, Cerklje, Tolmin in Železniki.

Hkrati je bil letošnji tek generalka pred jubilejnim 10. maratonom, ki pa bo tudi Svetovno prvenstvo v gorskem maratonu (18. 6. 2011).

To je najtežji gorski maraton na slovenskih tleh in je dolg 35 km. Tekmovalce vodi po 'mulatjerah' in planinskih poteh po pobočjih Črne prsti in Porezna. Iz

Čermelj, Valentina in Damijan Čufer (na fotografiji) ter Simon Ušaj.

vč

Za šagro tekli

Dobravlje, 27. junija - Osrednje dogajanje ob praznovanju farnega zavetnika sv. Petra je bil 8. dobrovski tek, ki je štel za točkovanje Primorskih pokalnih tekov. Skupno se ga je udeležilo je 144 tekačev, 83 odraslih in 61 šolarjev.

Najmlajši so tekmovali na kratkih progah nedaleč od prireditvenega prostora pred krajevno dvorano, medtem ko je bila članska proga dolga kar 9 kilometrov in je tekmovalce vodila po razgibanem območju okrog vasi. Najhitreje jo je pretekel Tomaž Ferjančič iz Podnanosa, deseti je bil Aleš

Štor s Ceste, Ivan Sokol iz Ajdovščine je bil 12., 13. je bil Jurij Vidrih iz Podnanosa, 19. pa Dragan Vodopivec iz Kamenj. Pri ženskah je bila domačinka Polona Bratina odlična druga, Ana Čufer pa sedma.

Pohod, ki morda zaradi vročine ni pritegnil več obiskovalcev, je bil vođen

- Irena Breščak je goste popeljala mimo glavnih znamenitosti kraja, seveda tudi do cerkve sv. Petra, ki leži, nenavadno za vipavske razmere, sredi polja. Njena notranjost je znana po tem, da jo je skoraj v celoti poslikal ajdovski baročni slikar Anton Cebej. Ne samo freske po stenah ladje, stropa in prezbiterija, tudi platni sv. Apolonije in sv. Janeza in Pavla v poznobaročnih stranskih oltarjih sta njegovi. Za križev pot, ki je na las podoben tistemu v cerkvi sv. Janeza Krstnika v Ajdovščini, pa so ugotovili, da je starejši in delo neznanega avtorja, je pa očitno navdihnil Cebeja. Glavni oltar v belem marmorju z osrednjim kipom sv. Petra in zanimivim baldahinom so prav pred kratkim restavriral po besedah ključarja Jožeta Vidmarja pa bodo strokovnjaki v kratkem poskrbeli tudi za enega od stranskih oltarjev. Posebnost je tudi lesena prižnica v kar 22 barvah, ki še tudi čaka na obnovo.

ep

Vroči motivi.

Fotografirajte svojega Nissana in si povrnite kupnino.*

www.nissanfoto.si

NISSAN Trgo ABC

PE Nova Gorica 05 335 44 10
PE Ajdovščina 05 364 33 04
PE Postojna 05 721 28 27
PE Tolmin 05 388 47 00
PE Koper 05 663 61 10

Nissan Note
že za 130€/mesec,
brez pologa.**

Nissan Micra GLAM
že za 103€/mesec,
brez pologa.**

Micra: poraba goriva kombinirano (l/100km): 5,9 - 6,8, emisija CO2: 139-163 g/km. Note: poraba goriva kombinirano (l/100km): 4,3 - 6,8, emisija CO2: 115-159 g/km. **Izračun je narejen na dan 24. 5. 2010 za Micra GLAM 1,2 5V in Note MC 1,4 16V Visla z nekovinsko barvo. Maloprodajna cena, ki že vključuje popusti in DDV znaša za Micra 8.481 EUR ter za Note 10.690 EUR. Informativni izračun za kredit je narejen za dobo 96 mesecev in upošteva obrestno mero Euribor + 2,95 % in polog 0 EUR. EOM = 5,17 % in se lahko spremeni, če se spremeni katerikoli element v izračunu. *Kupnina se povrne do max. zneska 20.000 EUR, ki vključuje DDV. Več o pravilih nagradne igre VROČI NISSAN MOTIVI* na www.fotonissan.si in www.nissan.si. Nakup ni pogoj za sodelovanje v nagradni igri. Nagradna igra traja od 8.6.2010 do 8.9.2010. Slika je simbolna. Pooblaščen uvoznik: Renault Nissan Slovenija d.o.o., Dunajska 22, 1511 Ljubljana. www.nissan.si

Budanjec na francoski pentlji

V Rotterdamu se je začela največja kolesarska dirka na svetu, znameniti Tour de France. Med elito svetovnih kolesarjev je tudi Kristjan Koren iz Budanj. Koren je izjemno dobro vrtel pedala na vseh letošnjih dirkah.

tivo. Koren se jim je oddolžil, kljub pomanjkanju izkušenj, ki so za tako težke preizkušnje v ostri konkurenci nujno potrebne, z odgovorno in zrelo vožnjo, pa tudi zelo dobrimi rezultati. Najbolj odmevno je bilo njegovo 23. mesto na klasični enodnevni dirki Pariz – Roubaix, tudi 'severni pekel' imenovani, po kateri ga je vodstvo ekipe določilo kot rezervo za letošnji Tour de France. Koren je po strogo določenem programu marljivo treniral po domačih cestah (družbo so mu delali drugi vipavski profesionalci) in se neverjetno izkazal še na dirki Criterium du Dauphine v Franciji, kjer mu je 15. mesto dokončno odprlo vrata tudi na francosko pentljo. Na dirki po Sloveniji se ni preveč naprezal, v bistvu se je usposabljal za naloge znotraj ekipe, kjer je določen za pomoč Bassu in Kreuzigerju. Da je v Rotterdam odpotoval neobremenjen, so poskrbeli vodilni možje ekipe Liquigasa, saj so mu podaljšali pogodbo do konca leta 2012.

Novinec na Tour de France je imenitno začel najtežjo kolesarsko dirko. V prologu je v soboto v Rotterdamu za zmagovalcem Cancelaro zaostal samo 42 sekund in osvojil 30. mesto, ki ga je obdržal tudi po prvi pravi etapi od Rotterdama do Bruslja, v kateri je bil kot najboljši Slovenec na 53. mestu. Tudi v drugi etapi, etapi padcev, je vozil odlično in držal 13. mesto, vendar je moral počakati Kreuzigerja, ki se je zapletel v množični padec, pa vseeno pripeljal v cilj kot 26. in v skupni razvrstitvi napredoval na 23. mesto.

Čeprav je njegova naloga v ekipi jasna, pa si Koren želi, da bi na Touru vsaj za kakšen dan oblekel belo majico za najboljšega mladega kolesarja (do 25 let), kar bi bil zanj velik rezultat.

Balinarji 'Hublja' tretji na DP

Vse se je začelo na tekmi v kategoriji starejših balinarjev, 9. junija, v Ozeljanu, kjer so štiri ekipe potegovala za uvrstitev na državno prvenstvo na katerega se je lahko uvrstila le ena. Nastopili so najboljši balinarji iz severnoprimorske regije – podobna regijska tekmovanja so potekala po vsej Sloveniji. Ekipo 'Hublja' so predstavljali Danilo Curk, Peter Batič, Eljo Černigoj, Milan Marc (na fotografiji), Franjo Kretič in Jože Curk, torej kar trije Dolgopoljci. Ekipe je v Ozeljanu zma-

gala in se uvrstila med finaliste na državno prvenstvo, ki je potekalo v nedeljo 20. junija v Miljah pri Primskovem v bližini Kranja. Finala se je udeležilo 16 ekip iz vse Slovenije. 'Hubelj' je zelo dobro nastopal, le v polfinalu je moral priznati premoč kasnejšim zmagovalcem, ekipi Logatca, za katere je nastopil tudi legenda balinanja Stojan Požar. V tekmi za tretje mesto je Ajdovščina premagala domačine in osvojila bron.

Emil Milan Fras

Že to, da ga je vodstvo Liquigasa na začetku sezone poslalo na nekatere klasične dirke, je dokaz, da v njem vidijo izjemno perspek-

STARI KOTLI PORABIJO PREVEČ GORIVA

Sodoben razvoj poteka v smeri zmanjševanja izčrpavanja virov energije zaradi njihove omejenosti in seveda varstva okolja. Slednje lahko dosežemo z varčevanjem energije in zmanjševanjem toplotnih izgub. Pozornost, ki jo pri tem namenimo ogrevalnemu sistemu, je še vedno premajhna. Po statističnih podatkih porabi povprečno slovensko gospodinjstvo kar 72 % celotne količine porabljene energije samo za ogrevanje. Že to dejstvo bi moralo biti zadosten razlog za investiranje v posodobitev sistema ogrevanja.

V Sloveniji prevladujejo zastareli in večinoma predimenzionirani kotli. V povprečju so starejši od 20 let. Pogosto slišimo pohvale lastnikov, da njihovi kotli delujejo že več kot 20 ali 30 let. To je pohvalno za proizvajalce, toda na žalost ne tudi za lastnike. Takšni kotli zaradi predimenzioniranosti porabijo preveč goriva.

S stališča zmanjševanja toplotnih izgub so visoki izkoristki sodobnih plinskih sistemov zelo priporočljivi. Na ekonomsko učinkovitost prehoda na zemeljski plin vplivata predvsem dva dejavnika, in sicer sodobna tehnologija plinskih kotlov in cena uporabe zemeljskega plina. Če seštejemo od 15 do 30 odstotkov boljši izkoristek sodobne tehnologije plinskih kotlov in v povprečju za 15 odstotkov nižje cene zemeljskega plina, lahko gospodinjstva na letni ravni prihranijo vsaj tretjino denarja, ki bi ga sicer porabilo za ogrevanje.

Kdaj zamenjati kotel? Če je tehnologija zastarela, izkoristek slab, gorivo drago ali če je ogrevalni sistem neekonomičen. Začetni investicijski stroški v prenovi ogrevalnega sistema za prehod na zemeljski plin so sicer nekoliko večji, vendar se zaradi večje ekonomičnosti obratovanja takšnega sistema kmalu povrnejo. Z ustreznim financiranjem lahko k investiciji pristopimo že z minimalnimi dodatnimi potrebnimi sredstvi. Med te možnosti sodijo dolgoročne oblike financiranja, ki jih ponujajo dobavitelji plinskih kotlov, izvajalci notranje plinske napeljave, banke ter sredstva, ki bi jih sicer namenili za nakup zaloge obstoječega goriva.

Uporaba zemeljskega plina ni samo ekonomična in ekološko najbolj sprejemljiva, ampak mnogo več. Omogoča nam tudi prihranek prostora (zemeljskega plina ni potrebno skladiščiti), porazdelitev stroškov ogrevanja med letom, raznovrstna uporaba in cenejše vzdrževanje plinskih sistemov. Prednosti investiranja v prehod na zemeljski plin in energijsko varčne plinske kotle se pokažejo prej, kot si mislimo.

V svetu in Sloveniji je v zadnjih desetletjih opazna hitra rast uporabe in števila uporabnikov zemeljskega plina- energenta prihodnosti. Slednje je posledica njegove razpoložljivosti ter ekoloških, energijskih in ekonomskih prednosti pred ostalimi fosilnimi gorivi. Brezskrbnost in udobje sta torej z zemeljskim plinom zagotovljena.

Zemeljski plin je "in"

adriaplin

Južna Afrika skozi svetovno prvenstvo

Tisoč obrazov, eno srce

Še vedno ni povsem jasno, zakaj je Sepp Blatter dodelil organizacijo največjega športnega dogodka v tem letu eni najbolj nevarnih držav na svetu. Mogoče ga je zaslepilo bogastvo te najbolj južne afriške države, mogoče je popustil pod pritiski, da se svetovno prvenstvo končno ustavi tudi na črni celini ali pa morda nekaj tretjega. Glede na hitrost, s katero se življenje tam doli odvija, bi lahko pričakovali, da bodo Afričani prvenstvo uspeli pripraviti šele sredi leta 2012, vendar so pod pritiski Fife, z izjemo enega nedokončanega stadiona, vse uspeli pripraviti še v roku.

Sicer pa Južna Afrika živi za svetovno prvenstvo. Prisotnost najboljših nogometašev na svetu se čuti na vsakem koraku. Poostrena varnost, navite cene, zaprte ulice v okolici stadionov, tisoče in tisoče zastav, ljudje v dresih svojih ljubljencev, to je le nekaj kazalcev, ki dajo vedeti, da se tukaj dogaja nekaj velikega. Včasih se človek

napredkom tehnologije ponovno predelejo nekaj že zavržen material in tako pusto zemljo spreminjajo v velik denar. Ogromni kraterji, ki nastajajo zaradi odprtih kopov, ter umetni hribi prečiščenega materiala so še posebej dobro vidni iz letala. Te naravne danosti so državo pripeljale na vrh lestvice razvisti v Afriki. Južnoafriška republika bi

ih letih spustili iz zavora. Prav Mandela je najbolj zaslužen, da država še danes živi v vsaj navideznem sožitju. Belci, ki jih je manj kot 10 % v 45 milijonski državi, se bojijo, kaj se bo zgodilo, ko bo bivši voditelj umrl. Pritisk se menda iz dneva v dan stopnjuje, posledično naj bi se v zadnjih desetih letih iz države že odselilo skoraj dva milijona belopolnih prebivalcev. Na ruralnih območjih se menda že kažejo zametki genocida, saj naj bi v zadnjih nekaj letih umorili okrog 3500 belopolnih kmetov.

Oblasti sicer trdijo, da tukaj ne gre za rasno nestrpnost in da so omenjeni umori le posledica roparskih pohodov. To je mogoče celo res, saj so kraje, ropi in posilstva povsem nekaj vsakdanjega. V največjem južnoafriškem mestu Johannesburg za posledicami nasilne smrti vsak dan umre 50 ljudi, kar je v konkurenci vseh svetovnih mest največ. Da podatki niso iz trte zviti, se lahko prepriča vsak obiskovalec tega mesta. Kilometri in kilometri bodečih žic, visoki zidovi in električne ograje krasijo vsako stavbo. Sicer pa so velemesta podobna primerljivim evropskim, z vsemi zahodnimi verigami ponudnikov hitre prehrane in hotelskih storitev. Razlika je le v tem, da so hoteli višjega cenovnega razreda tujih verig popolnoma prazni. In tukaj mislim dobesedno prazni, saj so se zaradi visoke stopnje kriminala hotelirji že zdavnaj umaknili.

Naša ekipa se je na te razmere dobro pripravila, tako da slabih izkušenj nismo imeli. Čez dan niti nimaš občutka, da bi se ti lahko karkoli zgodilo (verjetno zaradi prijaznih in nasmejanih domačinov), vendar ko pade mrak in se ulice izpraznijo, hitro ugotoviš, da je dobro čim prej pobrati šila in kopita. Seveda je tudi nekaj takih predelov, ko nisi varen niti podnevi, niti v večji skupini.

V to kategorijo bi lahko prišli tudi zloglasni Soweto. Soweto, ki je bil v času apartheida dodeljen revnemu črnskemu prebivalstvu, je pravzaprav mesto v mestu. V 'najboljših' letih je štel tudi pet milijonov prebivalcev, danes menda samo tri. Točnih podatkov nima nihče, saj se v Johannesburg dnevno priseli več tisoč prebivalcev, tako iz ruralnega dela države, kot tudi iz ostalih, po večini bolj revnih okoliških držav. Danes v Sowetu vidimo tudi že prav spodobne zidane hiše, saj so nekateri prebivalci ostali v tem predelu mesta, kljub temu, da so si finančno opomogli. Čeprav se oblasti neizmerno trudijo, da bi vsakemu posamezniku omogočile dostojno življenjsko okolje, pa večina ostaja v barakah iz odpadnih materialov (plastika, pločevina, les), izoliranih le s časopisnim papirjem ter brez tekoče vode, elektrike in kanalizacije.

Enega takih barakarskih naselji, z imenom Kliptown, smo tudi obiskali. Seveda sta nas v naselje spremila dva

stanovalca, ki sta ugotovila, da lahko od precej šokiranih turistov na eleganten način izmolzeta kakšen rand (njihova denarna valuta). Poleg tega poskušajo s prihodom (za njihove razmere) bogatih in izobraženih obiskovalcev pri otrocih vzpodbuditi željo po učenju, kar naj bi bila edina rešitev za pobeg iz bede. Največji problemi v skupnosti so visoka brezposelnost (80 %), okuženost z virusom HIV (40 %), najstniške nesečnosti (13 letnice so matere z več otroci) in katastrofalna infrastruktura. Ker nimajo urejene električne napeljave (luč v hiši

ste deležni šele v divjini. Safarija nikar ne izpustite. To je čisto nekaj drugega, kot opazovanje živali skozi rešetke živalskega vrta. Ne boste jih sicer videli tako od blizu, vendar je opazovanje slonov, levov, nosorogov, žiraf, zeber, antilop, gnujev in povodnih konjev v njihovem naravnem okolju neprecenljivo. Obiščite tudi katerega od rezervatov, ki so postali dom zapuščenim živalim, kjer boste neposredno v stiku z živalmi (božanje levjega mladiča na primer). Opičjega recimo polnijo udomačene opice, ki so jih lastniki zavrgli,

prav vpraša, kaj bodo organizatorji storili z več tisoč slovenskimi zastavami, ko bo mundiala konec. Tudi domačini se sprašujejo kaj bo, ko bo nogometni karneval zapustil njihovo državo. Se bo stopnja kriminala spet dvignila na ustaljeno raven? Bo brezposelnost še večja, kot je bila prej? Bo revščina še bolj razdelila družbo?

Južnoafriška republika (ali Republika Južna Afrika, kot se uradno imenuje) je dežela ekstremov. Toliko naravnih bogastev na eni strani, ter več deset milijonov tistih, ki živijo v revščini na drugi. Bogastvo v rudninah je zagotovo primerljivo z nafto na arabskem polotoku. Diamantov, zlata, platine, kroma in drugih žlahtnih kovin je v izobilju. Z

se lahko uvrščala tudi med najbogatejše države na svetu, a kaj ko se z njihovim zlatom kitijo predvsem tuje investicijske družbe, banke in ostale mednarodne korporacije.

Črno piko v zgodovini zagotovo predstavlja obdobje apartheida, ki je naredilo močno zajedno v humanost tamkajšnjega prebivalstva. Potomci belih priseljencev so v prejšnjem stoletju na precej surov način reševali problem rasne raznolikosti. Kljub dolgotrajnim pritiskom mednarodne skupnosti so v JAR potekale prve demokratične volitve šele leta 1994, ko je oblast po pričakovanjih prevzela črnska večina. Krmilo države je takrat prevzel dolgotrajni borec za človekove pravice Nelson Mandela, ki so ga po 27 -

pomeni ilegalni priklop na omrežje), so jim za čas svetovnega prvenstva donirali veliko televizijo, ki se napaja preko sončnih celic. Slej ko prej bodo prišli do boljših bivalnih pogojev, ki jih vlada pospešeno gradi, vendar se začarani krog ne bo končal, saj bodo njihove barake takoj okupirali priseljenci.

Nekoliko lažje se zadira izven velemest. Manjša, predvsem obmorska mesta, znajo biti prav simpatična. Večina nastanitvev, primernih za zahodnega turista, bo v sklopu manjših 'rizortov', ki so lično urejeni in dobro zavarovani, vendar vseeno ne gre puščati vrednih stvari v sobi, saj imajo tudi sobarice precej lepljive prste. Prave Afrike, brez rasnih, verskih in političnih preprek bo-

ko so te postale prevelike za življenje v stanovanju. Imeli smo tudi nekaj sreče, saj smo s pečin indijskega oceana videli kita, pravzaprav samo njegovo plavut, ki je vsake toliko udarila po površini prostrane modrine. Je pa JAR zanimiv tudi zato, ker lahko v enem dnevu namakate noge tako v Indijskem kot tudi v Atlantskem oceanu.

Tudi vreme zna biti precej ekstremno, tako boste lahko isti dan v bundi, kot tudi v kopalkah. V času svetovnega prvenstva se je ravno začelo zimsko obdobje. Kljub temu, da ste v Afriki, vas lahko precej zebe. Za občutek lahko povem, da je rt Dobrega upanja od ekvatorja oddaljen približno toliko kot Sicilija na nasprotni strani. Nekaj nega-

postanek v Knysni, kjer slovijo po ostrigah, na krožniku pa se je znašel tudi tris karpačev iz nojevega, antilopinega in krokodiljega mesa. Ponudba 'slavnih' gaziranih pijač ni nič manjša kot pri nas, tudi piva je dovolj za vse. Kljub temu, da so ga s seboj privlekli Angleži, je pivo nekoliko lažje kot naše, bolj primerljivo z ameriškim. Druga zgodba je z vinom. Očitno sta geografska lega in prst izjemno primerni za gojenje vinske trte, kar potrjuje tudi kvaliteta končnega izdelka. Je pa tako kot povsod drugod po svetu – malo muzike za malo denarja.

Za konec še beseda o nogometu. Afriko smo zapuščali z nekoliko grenkim priokusom, saj take priložnosti za uvrstitev med 16 najboljših reprezentanc na svetu zlepa ne bomo več imeli. Vsak navijač je imel svojo teorijo, vsak je našel svojega krivca za obstanek v predskupini. Ali je to točka proti Angležem, slab 2. polčas proti Ameriki, teorija zarote na tekmi med Američani in Alžirci, slabo sojenje ali le slaba forma glavnih dveh napadalcev. Vzroke bomo počasi pozabili, ostal pa bo lep spomin na skupino srčnih fantov iz najmanjše države na prvenstvu, zaradi katerih smo s takim ponosom vsakemu razlagali o Sloveniji, pa čeprav jih večina ni vedela ali je to sploh država ali nekaj kar se preprosto namaže na kruh.

Martin Pelicon

Gorski tek na Malo goro – drugič

»Težka, toda zelo lepa proga.«

V petek, 25. junija 2010 je potekal drugi gorski tek na Malo goro. Lepo, toplo in sončno vreme je privabilo 76 tekačev iz različnih krajev Slovenije. Tek je štel za pokal gorskih tekov Primorskih novic, za slovenski pokal rekreativnih tekov in pokal slovenske policije.

Tekači so se s 4800 m dolgo progo, z višinsko razliko 600 m, spopadali v različnih starostnih kategorijah. Start teka je bil v Kamnjah pri cerkvi, cilj pa na Mali gori. Letos sta bila najhitrejša Simon Alič s časom 31:54 in Lucija Krkoč s časom 38:04. Oba sta tudi izboljšala lanska časa. Veseli nas, da smo imeli Kamenjci na tekmovanju kar 7 svojih predstavnikov. Uroš Vodopivec je bil v svoji kategoriji prvi, skupno pa odličen tretji (35:42). Na skupno 19. mesto in na tretje v svoji kategoriji se je

enim tednom tekkel na gorskem maratonu štirih občin. S sabo nimam niti ure, tako da sem čas izvedel šele na cilju. Naslednji vikend grem na evropsko prvenstvo v Bolgarijo, kjer pa nimam nekih visokih ciljev, ker mi take proge ne ležijo preveč. Če bo možnost, pridem naslednje leto na Malo goro po nov rekord.

Lucija Krkoč: »Tukaj sem prvič tekla. Proga mi je zelo všeč. Je sicer zelo težka, strma, je pa ves čas speljana po gozdu, po senci. Odlična podlaga in konfiguracija. Organizacija super. Sedaj me čaka nastop z reprezentanco na evropskem prvenstvu v Bolgariji. Potrudila se bom in če bom dala vse od sebe, bo tudi rezultat dober.«

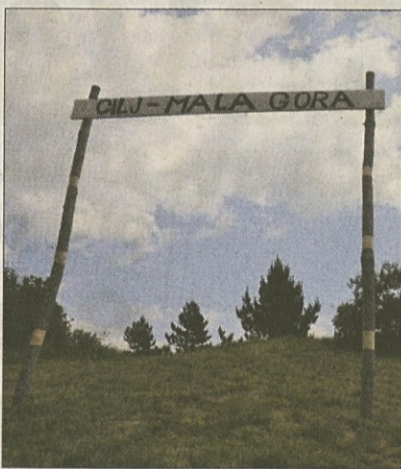
Marjetka Vrhunc je sicer pritekla na cilj zadnja, ji pa to ni pokvarilo dobrih vtisov. »Prvič v življenju se mi je zgodilo, da so mi na progi pomagali z metlo in to tak mladenič. Prvič sem tukaj. Prekrasna proga, prekrasna organizacija. Tudi večje tekme bi se morale po takih zgledovati. Zagotovo pridem spet.«

Klavdij Čendak, koordinator gorskih tekov Primorske je bil z našim delom in svojim tekom zelo zadovoljen. »Vem, da je bila tekma tu že lani zelo lepo organizirana. Dogovorili smo se, da damo letos tej tekmi dodaten čar in popeljemo sem tudi slovenski pokal. Domačini me seveda niso razočarali. Mislim, da so vsi tekmovalci zelo zadovoljni, da je organizacija super, prijazni domačini, da je za vse poskrbljeno, ničesar ne manjka. Tudi vreme je šlo organizatorjem na roko. Kar se mojih tekov tiče, nimam posebnih ambicij. Tečem zase. Uživam v tem in danes nisem čisto nič utrujen.«

Tomaž Krušič iz Slovenskih Konjic je zastopal barve slovenske policije. Zmagal je v kategoriji policistov, skupno pa je zasedel 8. mesto s časom 38:48. »Tukaj sem prvič, bilo je zanimivo. Dobra organizacija in lepa proga. Trenutno vodim v razvrstitvi pokala slovenske policije.«

Fotografije in rezultate si lahko ogledate na naši spletni strani www.kamnje.si.

Marčeta Čermelj

G. H.

uvrstil Luka Vodopivec (44:46). Kot 23. je v cilj pritekla Primož Bratina (45:29), Viljem Žvanut je bil 32. (47:21), Milan Kugonič 33. (47:34), Jurgen Tamasia 40. (50:59), Viktor Čermelj pa 51. (56:52). Gregor Vodopivec se je s časom zadnje uvrščene tekmovalke (1:13:07) z metlo sprehodil v cilj.

Poleg medalj in pokalov, ki so jih ročno izdelali Darko Vodopivec, Vojko Vodopivec in Dragan Vodopivec, je tekače letos na cilju končno pričakal prelep pogled na Vipavsko dolino, Kras in morje.

Tekmovalci so bili s progo, organizacijo in prijaznostjo domačinov tudi letos zelo zadovoljni, o čemer pričajo izjave v cilju.

Simon Alič, zmagovalec in rekorder proge je povedal: »Proga je super, vreme tudi super. Letos sem pričakoval, da bom počasnejši kot lani, ker sem pred

Z zmago na gorskem teku na Malo Goro je Lucija Krkoč potrdila svojo dobro pripravljenost, ki jo je unovčila na evropskem prvenstvu v gorskih tekih v Bolgariji. Med članicami je v cilj pritekla kot peta in s tem imenitnim dosežkom osvojila najboljšo mesto med celotnim slovenskim zastopstvom. Vidni uvrstitvi sta dosegli tudi drugi dve tekmovalki ŠD Nanos Podnanos, Mateja Kosovelj je bila deveta med članicami, Kaja Obidič pa osma med mladinkami.

mč

tivnih stopinj doda tudi nadmorska višina, saj je večina države na precej visoki planoti, ki se strmo spusti šele tik pred morjem. Ponoči se temperature približajo ledišču, tako da se je za jutranji safari potrebno obleči kot za smučanje, čez dan pa boste lahko v kratkih rokavih, še posebej v obmorskih krajih. Ne pozabite na kremo in sončna očala, dežnike pa pustite doma saj, če lahko sklepamo po pogostih napisih 'varčujte z vodo', dežja

ne gre pričakovati.

Hrana je v Južni Afriki še najmanjše presenečenje. Čuti se več stoletna nadvlada belih Evropejcev, ki so poleg svojih navad vsilili tudi svoj način pripravljane hrane. Zagotovo se boste (pre)najedli angleškega zajtrka, pa tudi raznih zrezkov bo v izobilju. Povsod so v ponudbi svinjska rebrca (tradicionalna jed?), na obali pa se boste bolj naužili morskih dobrot. Nekoliko bolj gurmanski je bil

Mladim jadralcem bron

Bohinj, 26. in 27. junija - Končalo se je prvo odprto državno prvenstvo v jadraniu za razred FJ v Sloveniji. Tekmovanja se je udeležilo 9 posadk, ki so se na soboto in nedeljo pomerile na Bohinjskem jezeru.

Prvi dan sta bila izpeljana dva plovca v zelo šibkem vetru, drugi dan je veter zapihal nekoliko močneje, tako da so tekmovalci lahko odjadrali še tri plove. Zanimivo je, da se je vodilna posadka zaradi bolezni morala spremeniti. Flokista Mitjo Nemca je zamenjal Marko Volk, Nemeč pa je prevzel krmilo jadrnice SLO 15. Po končanih 5 plovih je posadka SLO 1 (Rok Volk in Mitja

Nemeč / Marko Volk) ostala na vrhu in si priborila naslov državnega prvaka za leto 2010. Odlično sta jadrjala najmlajša člana društva Wada iz Ajdovščine – Tim Žižek in Teo Štrancar sta osvojila bronasto kolajno, pred klubskima kolegoma Jerkičem in Perhavcem, Batagelj in Trampuž sta bila šesta, Štrancar in Černigoj sedma, posadka Humar - Humar pa osma.

Slabi vremenski napovedi navkljub je vreme presenetilo, tako da je regata minila v vedrem razpoloženju, sočasno pa je potekal še regata v razredu Fireball. To je bila zadnja regata pred evropskim prvenstvom, ki bo konec julija na Nizozemskem, pravico nastopa pa ima le posadka državnih prvakov.

G. H.

Modelarji Ventusa znova uspešni

Člani modelarskega društva Ventus so se 10. junija udeležili tekmovanja z jadrnimi radio vodenimi modeli F3J v Krškem. Tekmovanje je štel za ciklus pokala Slovenije in je bilo v organizaciji letalskega centra Maribor.

Tekmovanje je bilo organizirano na visoki ravni, udeležba 25 modelarjev iz šestih klubov iz vse Slovenije pa temu primerna. Naši klub sta zastopala Marko Lemut iz Plač

pri Ajdovščini in Matjaž Černigoj iz Lokavca. Ker naši tekmovalci pridno trenirajo za letošnjo sezono, so na tekmovališču že od vsega začetka pokazali konkurenčnost. Pa vendar je treba imeti

tudi veliko sreče, ta pa je pošteno oštela Matjaža Černigoja, ko se je v zaključku petega leta nesrečno zaletel v zraku s tekmovalcem iz Kranja. Model je bil žal tako poškodovan, da ni mogel nadaljevati s tekmovanjem. Na koncu je bilo to dovolj le za 17. mesto.

Marko Lemut je svoje znanje odlično izkoristil in si priboril finalni let, v kategoriji se je uvrstilo le šest najboljših tekmovalcev iz predtekmovanja. Z odličnim in predvsem taktičnim letenjem se mu je na koncu to obrestovalo in zasedel je odlično 3. mesto. Zmagovalec je postal aktualni evropski prvak Primož Rižner iz LC Maribor.

Naši člani še naprej pridno trenirajo, saj se bodo v začetku avgusta udeležili svetovnega prvenstva v Franciji.

Mlaj za novo mašo

Šturje 4. julija – Ob praznovanju nove maše šturskega rojaka Boštjana Fegica iz Bazoviške ulice v Šturjah so domačini tudi tokrat postavili mlaj.

Na Hrušici posekana vitka smreka je visoka neverjetnih 29 metrov in 80 centimetrov in po mnenju mnogih je to največji mlaj, ki se ga sploh da pripeljati po cesti iz Hrušice proti Ajdovščini. Prav čudno je, da se ob sečnji elegantnemu mlaju ni zlomil vrh. Za njegov transport je poskrbelo novoustanovljeno konjeniško društvo Sveti Štefan iz Vipavske doline – za konjsko vprego so si ob tej priložnosti izposodili muzejski voz. Na šturskem placu so ga visoko proti nebu dvignili šturski možje.

Latnik
je zgornjeverpavski časnik

Tokrat po vročini na pot (proti Triglavu)

Vipava, 5. julija – Zjutraj zarana so se pred vipavsko vojašnico zbrali pohodniki, ki bodo ta teden premagali dolgo in zahtevno pot z Nanosa na Triglav. Z vojaškimi vozili so jih prepeljali do Vojkove kočice na Nanosu, kjer so se po krajši slovesnosti ob spomeniku NOB in osamosvojitvene vojne odpravili na pot.

Gre za že utečeno posadko, ki jo vodi Valter Likar in ki se je letos zaokrožila na 15 članov. Likar upa, da se jim bodo na posameznih etapah pridružili še drugi pohodniki. Ker gre za pohod po poteh spomina in opomina iz obdobja med 1941 - 1945 in 1990 - 1991 leti so si pot načrtali mimo številnih obeležij iz teh težkih in prelomnih časov. Z Nanosa so se tako vrnili v dolino in se med drugim najprej v Ajdovščini poklonili pri

spomeniku iz osamosvojitvene vojne ob mostu čez Hubelj, nato pa še pri spomeniku NOB pri občini. Sledil je spet vzpon na Predmejo, kjer je bil cilj prvega dne. Če jih je lani vse dni pohoda bolj ali manj 'pralo', so letos pohod začeli v veliki vročini in sori. Kakorkoli, pripravljeni so itak na vse, saj so mnogo tega že preživeli in najbrž bodo tudi tokrat do petka prispeli na Triglav, v soboto pa jih čaka še tradicionalna proslava na Pokljuki.

ZMAGOVALNA PONUDBA

SAMO DO KONCA SVETOVNEGA PRVENSTVA

world cup edition

7 LET
KIA
GARANCIJA

KIA
KIA MOTORS
Official Partner

pro_ceed
world cup edition že za
9.850 EUR

VENGA že za **12.990** EUR
Nova mestna lepota, dobitnica prestižnih nagrad za obliko. Popolna varnost in udobje. 7 let tovarniške garancije.

SOUL -2.800 EUR
Urbani crossover s popolno varnostjo in udobjem. ABS + EBD, ESP, 6x airbag, aktivni vzglavniki, klima, el. paket, avdio oprema...

Novi SORENTO že za **26.990** EUR
Popolna varnost in udobje, ABS + EBD, ESP, TCS, HAC, DBC, 8x airbag, aktivni vzglavniki, klima, el. paket, avdio oprema...

Novi 2011 Sportage
Kmalu v Kiinih salonih!

KIA

KIA MOTORS

The Power to Surprise™

www.ng.kia.si

KIA NOVA GORICA, Ul. Vinka Vodopivca 8, Kromberk, ☎05/333-0303

*Pogoj gar. so na voljo na www.kia.si/akcija oz. pri zast. Kia. Kombinirane porabe goriva in emisije za pro_ceed 1.4 je 5,8l/100km, 139 g/km CO₂, za Venga 1.4 je 6,2l/100km, 147 g/km CO₂, za Soul 1.6 je 6,5l/100km, 154 g/km CO₂, za Sorento 2.4 je 8,5l/100km, 203 g/km CO₂. MPC vključuje vse dane prihranke in akcije ter veljajo za vozila na zalogo. Cene ne vključujejo met. barve in prevzo. Popusti pri Soulu je seštevek jokerjev. Enkratno plačilo. Staro za novo in Bonus zvestobe. Slike so simbolične.

Latnik • Zgornjeverpavski časnik izdaja: NOVA NOVA d.o.o., Goriška cesta 64, 5270 Ajdovščina • Direktor izdajatelja: Mitja Tripkovič • Glavni in odgovorni urednik: Edvard Pelicon

• Oblikovalec: Marko Terlikar • Tisk: Styria • Tel. uredništva: 05 36 71 503 • e-mail: latnik@infoburja.si